

ÁSOK

III. ÉVFOLYAM 8. SZÁM

1
9
9
3

A
U
G
U
S
Z
T
U
S

148 Ft

Ha már elkezdtek...

Néhányan tavaly megpróbáltak hagyományt teremteni. Megrendezték a Pink Pikniket, a Magyar Homoszexuálisok Büszkeségének Napját. Sikert, ahogy sikerült, hibákkal, szervezési nehézségekkel, gyakorlatlanságokkal, mégis ez volt az eddigi legnagyobb meleg megmozdulás mifelénk, ahol legalább háromszázan vettek részt.

Kiben keserűség maradt, kiben harag, kiben jó emlékek. Biztosan sokan elhatározták, hogy többet ilyen helyre nem mennek, mások meg a barátaikat is el akarták vinni a következőre. Mert a hagyományteremtő rendezvényeknek értelmszerűen lennie kell folytatásának, és annak is folytatásának, hogy aztán legyen mire emlékezni, meg felidézni, meg büszkének lenni rá. Ezt hívják úgy, hogy történelem. Történetesen meleg történelem. Magyar meleg történelem. Élték itt homoszexuálisok szép számmal, de ok maximum a történetüket mesélhetik. A történelmüket nem, mert az nem volt eddig.

Most már öt éve, talán több is, a homoszexuálisok, pontosabban néhányan közülük megpróbálnak történelmet csinálni Magyarországon is. Na nem túl nagy hangerővel és nem is túl nagy sikerrel, de azért ez az történelem. Egyesületeské alakulnak, klubok és szórakozóhelyek próbálgatják a szárnyaikat, alkotmánybírói beadványok, újság, meg egy Pink Piknik, amire sok külföldi meleg csoport azt mondta, "csak nem?", "már a magyarok is?" és mindenki várja a folytatást. Az ellendrukkerek is, a tavalyi szervezők is (akik között már a fásulás jelei mutatkoznak), azok is, akik jól érezték magukat és főleg azok, akik belátják ennek a kis öszszszjevetelnek a jelentőségét és történelemformáló szerepét.

A júniusi számban arról keseregünk, hogy nálunk csönd van, hogy lezajlanak a világon a nagy meleg felvonulások és mi legfeljebb tudósíthatunk róla, nem tudjuk hozzátenni a magunkét. És akkor felbukkant valaki, aki már a Vándor-Mások szervezésével bizonyította rátermettségét. Felbukkant és azt mondta, hogy ha már elkezdtek, akkor folytassuk is. És rögtön mozgásba lendültek a dolgok. Körvonalazódott a 93-as Piknik terve, ajánlkoztak segítőkész emberek, és kézzelfogható közelségbe került az ünnepség.

Az előzetes tervek szerint szeptember 12-én, vasárnap, ugyanazon a helyen, ahol tavaly, a hármashatárhegyi eldugott kis völgykatlanban összegyűlnek a büszke homoszexuálisok, de legalábbis azok, akik igénylik egymás társaságát, a közösséget, a vidámságot, a játékot és valami miatt úgy érzik, hogy ott a helyük.

Következő, szeptemberi számunkban részletesen és véglegesen közöljük a Piknik helyét, idejét és a programot.

EUROHASADÁS

Két évvel ezelőtt vettem először részt Berlinben a Christopher Street Day felvonulásán. Akkor óriási élményt jelentett a vidám forgatag, a magukat, másságukat büszkén hirdető homoszexuálisok tömege.

Barátom még a coming out elején tart. Minden lehetőséget megragadok, hogy bátorítsam másságának vállalásában. Úgy éreztem, hogy az idén Berlinben meghirdetett Euro CSD ragyogó lehetőséget kínál szárnyai bontogatására, sokat segíthet ennyi bátor öntudat látványra. Visszahúzódo természetét nem volt könnyű meggyőzni, de végül lelkesedésem átragadt rá is, és együtt indultunk.

Előzetes várakozásainkat fokozta, hogy ez alkalommal Berlin a központi európai ünnepségnek, a Europride-nak adott otthont, amely az újságok (pl. MÅSOK) híradásai szerint tavaly Londonban fantasztikusan sikerült.

Berlini barátaink azonban gyorsan takarékra állítottak bennünket. A CSD-t hagyományosan szervező csoportok és az újonnan alakult „kelet-berlini” homoszexuális szervezetek nem tudtak egyezsre jutni. A keletiek a hagyományos karneválszerű parádét túl kommercialisnak tartották, kevesellték a politikai tartalmat. A felvonulásnak inkább demonstrációs jelleget szerettek volna kölcsönözni. Ezért inkább különváltak a nyugatiaktól és a város másik részében külön felvonulást szerveztek.

A kettéválás előtt a rendezők mintegy 50 ezer résztvevőt vártak. A kellemetlen, hideg időjárás, a széthúzás miatti rossz szájíz és talán más, általunk nem ismert okok miatt ez a szám a nagyobb, nyugati felvonuláson 22 ezerre csökkent, de a két demonstrációban együttesen résztvevők száma sem haladta meg a 30 ezret. (Tavaly Londonban 120 ezren voltak.)

Hagyományörzően a nyugati „karnevál” mellett döntöttünk, és szomorúan állapítottuk meg, hogy a részvétellel arányosan kevesebb az ötlet, kevésbé féktelen a tánc, visszafogottabb a hangulat. A beszámolóik szerint nem sikerült túl fényesen a keletiek demonstrációja sem. Valahogy a politikai jelleget nem sikerült kidomborítani, viszont karneváli és kommercialis lett ahhoz képest, mint amit eredetileg elterveztek.

A felvonulás után került sor a tulajdonképpeni örömmünnepre, a mulatozásra és happeningre. Berlin külső (keleti) részén, az egyik legnagyobb mesterségesen épített kulturális szabadidőparkjában sátrakat állítottak fel, az enni- és inni vágyóknak, a szabadtéri színpadon pedig a világ minden

részből meghívott meleg és leszbikus együttesek léptek fel. (Bár az előzetes program szerint két színpadon egyidejűleg kellett volna hogy folyjon a móka és kacagás. Talán a meghívott fellépő művészek közül sem jött el mindenki?) Az igazán hangulatos zenére akár táncolni is lehetett volna, de itt már egyöntetű volt a közönség érdeklensége és unalma. A délelőtti párezer fő párszázra csökkent, jelmez, jópofaság alig.

Hamar el is untuk a méla szundikálást a hűvös szélben és sötétedéskor elindultunk hazafelé. A többiek sem sokáig élvezhették a folytatást. Beváltva előzetes fenyegetésüket, három-négyszáz skinhead és neo-náci gyülekezett a környéken, hogy megtisztítsák tőlünk Németországot. A rendőrség nem állt helyzete magaslátán és összetűzés-től félve lefújatta a műsort és hazaküldte a közönséget.

(Soha nem fogom megérteni, hogy mit keresett a meleg felvonulók között az a skinhead csoport, amelyik „skinheadek a rasszizmus ellen” tábla alatt masírozott.)

Szomorú a szívem, a szívünk. A meleg büszkeséget széthúzással ünnepeltük. A társadalom pedig megtűri azokat a csoportokat, amelyeket inkább kellene kitzsítani, mint bennünket.

És mégsem jöttünk el üres kézzel! Kapunk egy „virágszálat” egy mosolyt attól a sráctól, akivel azon a szombat reggelen együtt szállunk be a földalattiba. Egymásra néztünk és egymásra mosolyogtunk, tudtuk egymásról, hogy egy helyre indultunk. Mindenkinek így kellett volna.

Álmaimban Amerika...

A HAPPY BOYS JELENTI:

Manapság igen sokat hallunk arról, hogy a jólétnek bizony ára van. Kormányunk prominens képviselői gyakran hivatkoznak arra, hogy a „fejlett nyugati demokráciákban” így meg úgy. Érdekes módon azonban csak mindig valamilyen népnyzó, ember-

Mint elmondták, megható volt az az öszszetartást sugalló hangulat, amely a parádét jellemezte. Hatalmas taps köszöntötte azt a családot, amely együtt vonult fel és az édesanya „Szeretem a meleg fiamat” felirattal hirdette érzéseit.

Bizonyos politikai felhangjai is voltak a

többséget. Szexmozik, diszkók, bárók, szex és bőrs klubok várják a kiéhezett férfiakat a nap minden szakában. Szinte mindenütt van sötétszoba. Itt aztán – tapasztalatból tudom – elszabadulnak az indulatok. Kettesben, négyesben, többesben, ahogy tetszik. Különleges élményt nyújt vasárnaponként a város legnagyobb diszkója, a U.S.A. Ilyenkor kizárólag melegék ez a hely. A négyzetes épületben minden szinten szinte minden: zene, go-go boyok, video, sötétszoba stb. Itt ilyenkor háromezer szépfiú ad egymásnak randevút és csodálatos élményt, mindössze 10 dollárért. A sok félmeztelen „ördög” között mindenki találhat magának megfelelőt - igen könnyen. És ott a park... A Central Park New York város Népligete. A park déli részén található kis tó körül csak úgy nyüzsögnek a kalandra vágyók. A helybeli melegék egyszerűen csak úgy nevezik ezt a helyet, hogy „Gay Island”. Itt azonban vigyázni kell arra, hogy sötétedésig befejeződjön az akció, mert később már veszélyes lehet ez a hely.

A mozik közül a David Cinema-t (54. utca 236.) és a King Cinema-t (44. utca 356.) látogattam meg. A belépő mindkét helyen 8 dollárba került. A filmek élvezetén kívül lehetőségem volt a sötétszobák buja világával is megismerkedni. Fergeteges akciókban volt részem. Érdekes, hogy a srácok előszeretettel használják a Poppers nevezetű ajzószeret. Unszolásukra én is kipróbáltam. Csodálatosan felpeszíti a vért... Ugyan nem kábítószer, azonban túl sokat nem ajánlatos belőle használni, mert fejfájást okozhat.

Ez csak néhány lehetőség a sok közül. Azt javaslom, ha New Yorkban jártok, használjátok a Spartacust, vagy szerezzétek be a helyi HX-t, a Homo Extra című kiadványt, melyből naprakész információkat kaphatok a programokról. Valamennyi helyen ingyenesen beszerezhető.

Jó utat és kellemes élményeket kívánok:

Dzsoni

nyomorító intézkedés indoklásaképpen traktálnak bennünket ezzel az ócska szöveggel. Arról, hogy mást is tanulhatnánk a Nyugattól (nevezetesen egy kicsivel több türelmet a másként gondolkozókkal és élőkkel szemben), arról nem szól a fáma. Pedig lenne mit átvenni!

Június végén barátommal New Yorkban jártunk. Lenyűgöző volt a köregeteg. Európai szemmel nézve enyhén szólva furcsa volt az amerikai mentalitás. Ott minden szabad (természetesen a törvények szabta határokon belül), nem botránkoznak meg azon, ha lila hajjal lófrálsz a Broadway-n, esetleg kézenfogva sétálsz barátoddal az utcán. Az sem probléma, ha egy-egy puszi elcsattan. Jogod van hozzá és ez egy igazi jogállamban természetes. Ehhez azonban az is hozzájárul, hogy a melegék aránya igen magas New York Cityben. A tizenkét-tizenhárom millió helybeli tíz százaléka „kolléga”. Ez az arány a meleg negyedben (mert ilyen is van) még magasabb (kb. 40 százalék). Ilyen körülmények között az sem meglepő - nálunk elképzelhetetlen módon -, hogy köztéri szobor is hirdeti a „más” szerelemhez való jogot. Ottjártunkkor még láthattuk az egy héttel korábban lezajlott meleg fesztivált, a Christopher Street Day nyomait. A „Gay főutca” (Christopher Street) virágokkal, feliratokkal, lampionokkal volt feldíszítve.

New York-i ismerőseink információi szerint igen jó buli volt a felvonulás. Több tízezer ember vett részt a menetben, jókedvűen, vidáman, nyíltan vállalva másóságát. Nem kellett atrocitásoktól tartani, mivel a rendezvényt – amerikai módon – gay rendőrök biztosították.

rendezvénynek. A résztvevők transzparenseként kérték számon az új elnöktől választási ígéreteit, amit a melegeknek tett, ugyanis az ő szavazatukra is szükség volt megválasztásához. (Úgy látszik, nem csak nálunk ígéretnek feleltetlenül a politikusok, ezt már nem kell tanulnunk!)

A parádétól függetlenül New York mindig nyújt valami különlegeset látogatóinak. Igazi „meleg paradicsom”. Itt mindenki megtalálja a kedvére való szórakozási lehetőséget.

Formabontó találkozók

Az idén Miskolcon tartotta – július 7-től 10-ig – szokásos évi kongresszusát a Magyar Szociológiai Társaság. A hagyományos témák mellett most egy különleges, a hetero- és homoszexualitással foglalkozó szekció vonta magára sok hallgató figyelmét. Erre az előadássorozatra, ami *A heteroszexualitás és a homoszexualitás mint társadalmi jelenség és társadalmi probléma* címet viselte, az utolsó előtti napon került sor. Élénk derűvel kezdődött a rendezvény, amikor a résztvevők felfedezték a terem falára kifüggesztett *Mi is valójában a heteroszexualitás és mi okozza?* feliratú plakátot, amely leplezetlenül gúnyolja és parodizálja a homoszexualitással kapcsolatos, sokszor erőltetett magyarázatokat.

A program szerint egy délelőtti – fél kilenctől tizenkettőig – és egy délutáni – fél kettőtől háromig tartó – ülésen kellett volna lezajlania a tizenhét előadást tartalmazó értekezletnek. Már az első néhány felszólalás után világossá vált, hogy nem lehet betartani az előzetes időpontokat, mert a hallgatóság körében néhány megálapítás olyan vitát váltott ki, amelyek lényegesen hosszabb időt igényeltek a megszabottnál. Különösen Scott Long professzor *A kötelező heteroszexualitásról* folytatott eszmefuttatása és Dr. Morvai Krisztina *A homoszexualitás és jog* című értekezése kavart nagy vihart.

Scott Long ezúttal egy radikális homoszexuális szervezet, az ACT UP trikóját viselte. Előadását igazán azok élvezhették, akik jól beszélnek angolul, mert bonyolult mondatait hárman is próbálták átültetni magyarra, nem mindig sikeresen. Elmondta, hogy heteroszexuális életmódot sokan a társadalmi kényszer miatt élnek. Egy nőnek előnybe kell részesítenie a férfival való kapcsolatot, akár tetszik neki, akár nem.

Dr. Morvai Krisztina a tőle megszokott briliáns előadáson bizonyította, hogy a törvény mennyire nem objektív, ugyanannak az eseménynek a megítélése sokszor a körülményektől függ. A másik fontos kérdés, amit boncolgatott, hogy a beleegyezés korhatárának differenciálása az azonos és a különböző neműeknél (azonos neműeknél 18 év, különböző neműeknél 14 év) mennyire diszkriminatív jellegű és mint ilyen alkotmányba ütköző. A homoszexualitáshoz való jog nem csupán azt jelenti, hogy két azonos nemű felnőtt élhet egymással szexuális életet, hanem többet ennél, a teljes, emberhez méltó életet.

Érdeklődve várta mindenki Peter Weisz felszólalását, aki Kelet-Európa egyetlen szexológia tanszékének vezetője a prágai Károly Egyetemen. A professzor felvázolta a cseh hatóságok és a lakosság liberálisabb hozzáállását a szexuális kérdésekhez. A bársonyos forradalom előtt nem volt anonim AIDS-szűrés hazájában, és a HIV-pozitívokkal aláírtak egy nyilatkozatot, mely szerint vállalják, hogy csak egy személlyel létesítenek a jövőben szexuális kapcsolatot és velük is csak kondommal fognak érintkezni. A cseh pártok

között létezik egy, a Független Erotikus Kezdeményezés Pártja, amely a felvilágosult szexuális nevelést tűzte zászlajára. Igaz, hogy a választásokon 1 százalék alatt kaptak szavazatokat, viszont újságjuk az egyik legnépszerűbb hetilap.

Az új prágai parlament első intézkedései közé tartozott a beleegyezés korhatárának azonos szintre hozása a hetero- és homoszexuálisok között. 1990. július elsején fogadta el a törvényhozás egységesen a tizenöt éves korhatárt, ezzel Európa legliberálisabb államaihoz zárkóztak fel. Az AIDS-szel kapcsolatos felvilágosítás is eredményes. Hárommillióan végeztették el a HIV-vizsgálatot. Ezek közül 158 fertőzöttet találtak, 28 beteg van és eddig 34-en haltak meg. A fertőzés legnagyobb arányban a homoszexuálisokat sújtja (65 százalék), ezért a homoszexuális egyesü-

letek önkéntes, a kormány szervekkel is együttműködő, HIV-pozitívokat segítendő és felvilágosító csoportokat hoztak létre. Nagy erőt fejtenek ki, hogy megváltoztassák a homoszexuális társadalmon belüli viselkedést, propagálják a tartós párkapcsolatot és a rendszeres kondomhasználatot.

Érdekes előadások hangzottak el a prostituáltak világáról, a zsidó homoszexualitásról, a meleg médiapolitikáról, a magyar társadalom viszonyáról a homoszexualitáshoz, a rasszizmusról, a félelemtől és más kérdésekről.

Valóban, ez a formabontó összejvetel rekordokat döntögetett. Este fél kilenckor távoztak a legkitartóbbak az ablakon keresztül, mert az egyetem kapuit rájuk zárták.

Mi is valójában a heteroszexualitás?

A heteroszexualitás az az állapot, amikor az ember makacs érzelmi és szexuális vonzódást tanúsít az ellenkező neműek iránt.

Ezen érdeklődésük miatt a heteroszexuálisok rendszerint komoly anatómiai, pszichológiai, kulturális és társadalmi akadályokba ütköznek. Sokan közülük mégis kihívásnak tartják problémáikat és igen leleményesen törekednek furcsa vágyaik beteljesítésére.

És mi okozza?

Már a szülők is?

A kizárólagosan heteroszexuális esetek hátterében túlnyomórészt a szülők hasonló problémáit fedezhetjük fel.

Hormonális egyensúlyzavar?

Az egyik legmegalapozottabb elmélet szerint a heteroszexualitást a hormonháztartás zavarai idézi elő: a férfi és női nemi hormonok helyes aránya helyett az egyik túltengése vagy a másik krónikus hiánya lép fel, minek következtében képtelenek az azonos neműekkel teljes és kielégítő kapcsolatot létesíteni.

Gazdasági szoktatás?

Az állam számtalan módon jutalmazza a kizárólagos (vagyis neurotikus) heteroszexualitást. Gondoljunk csak az önkormányzati lakásra, a kedvezményes hitelekre, a családi pótlékra.

Melegnek lenni költséges, és sokan egyszerűen nem engedhetik meg maguknak ezt a fényűzést: kénytelen-kelletlen heteroszexualitást mímelnek.

Kulturális eredetű gátlás?

Megannyi heteroszexuálisról kiderül, hogy olyan környezetből származik, amelyben saját nemük és testük kellemességének elismerését kegyetlenül elfojtották. A heteroszexuális férfiak „csúnyának” gondolják magukat, mivel szépséget csak a nőknek illik tulajdonítani.

A nők viszont mesterkéltséggel szépségideálok követésével sanyargatják magukat. Ez az önmegtagadás rengeteg lelki zavar forrása lehet.

Kóros elváltozás?

A legtöbb heteroszexuális azt állítja, hogy ő „egyszerűen így született”. Sajnos ez a feltételezés nem bizonyult helytállóknak. A személyiség kialakulásában a környezetnek és az ember saját szándékainak éppen olyan jelentős szerepe van, mint a veleszületett adottságoknak. A heteroszexuálisoknak szintúgy vállalniuk kell állapotukért a felelősséget, mint bárki másnak.

Propaganda?

Nem hagyható figyelmen kívül a tömegkommunikáció hatása sem. Sokan csupán a reklámok és az ideológiai manipuláció súlya alatt összeroppanva veszik magukra a heteroszexualitás sztereotípiáit, elutasítva saját énjük minden olyan oldalát, amely nem illik bele a „házaspár” eszményképébe. Sajnálatot és nem megvetést kell éreznünk irántuk, mert nincs őszinte kapcsolatuk saját személyiségükkel.

Halálfélelem?

Sok heteroszexuális párkapcsolat mögött az elmúlástól való rettegés húzódik meg. Utódokat nemzének, mert azt képzelik, hogy gyermekükben ők élnek tovább. A halhatatlanság ígéretétől megrészegülve fittyet hánynak a világméretű éhínség fenyegetésére, amely a jelenlegi népszaporulat mellett óhatatlanul előáll.

Serdülőkori trauma?

Egy balsikerű kamaszkori homoerotikus próbálkozás emléke az azonos neműektől való félelemként rögzülhet, s többnyire dacos elutasításként, azaz heteroszexuális neurózis-ként kerül felszínre. Az azonos nemű iránti vágy azonban a tudatalattiban tovább él, így az illetőnek egyetlen heteroszexuális kapcsolat sem nyújt beteljesülést. Innen ered oly sok heteroszexuális gyakori partnercseréje.

Megrontás?

Másokat ellenben egy, a személyiség teljes kifejlődése előtt létrejött heteroszexuális kapcsolat terel erre az útra. Ez történhet akár erőszakkal is, de gyakoribb, hogy egy idősebb heteroszexuális alattomos csábítása a végzetes.

Sodrásban

A számtalan filmújravetítés keretében nemrég ismét megnéztem a *Sodrásban*. Gondolom, sokan emlékeznek még a különös történetre, egy fiú halálára, a baráti kör szétszéledésére, s főként arra a jellegzetes hangulatra – alighanem a film ércnyei közül ez a legmaradandóbb –, mely olyannyira belengte a hatvanas esztendők változó Magyarországot. A film elkészülte után néhány évvel beszélgettem az egyik alkotóval. Ő fogalmazta meg aztán számomra az egyes jelenetek különlegességét, a meleg, tradícióiban oly emberközeli hagyományos világot, mely összetéveszthetetlen értékeit lassan felváltani kényszerült a modern kor pontos – és a közösségi hagyományokat gyakran feltűnően nélkülöző – céltudatosságával.

E magyarázat számomra már akkor kétértelműnek tűnt. Értettem, hogyne értettem volna a hagyományosság szentimentális kényelmét és éreztem, hogyne éreztem volna a közösség – lett légyen az paraszti vagy nemzeti közösség – bensőségét is. De ugyanúgy azonosulni tudtam az e közösségekkel szembeállított városi valósággal is. A film egyik vissza-

visszatérő motívuma volt egy urbánusan „steril” szoba, melyben az egykori természetet lecsiszolt, individuálissá tett tárgyak (kövek, holt fadarabok) képviselték, mintegy látványos ellentétként a természetes sziklaegyütteseknek, a napfürdőző, eleven fáknak, és persze nem utolsósorban a fiatal emberi testeknek.

De ma már be kell vallanom – és már akkor is, évekkel ezelőtt is élt bennem gyanúként e lehetőség –, hogy e „sterilnek” beállított városi filmjelenetek nem voltak egészen ellenemre valók. Az a bizonyos világ tárult fel bennük, melyben személyességem otthonosabban mozoghatott, mint a tradíciók által vezérelt közösségi felügyeletben. A szándékolt sterilítás egyáltalán nem volt számomra – igen fiatal néző számára – steril. Sokkal inkább valamiféle új, ma úgy mondanánk: modern valóság volt, melyben a korábbi természet újraéledt. Épp úgy, ahogy újraéled sok minden a mai valóban. Egyebek mellett a *Sodrásban* című film is.

És nem csak az. Újra vívja csatáját a honi szemlélet azon kettőssége is, mely megihlette egykoron e film forgatókönyv-

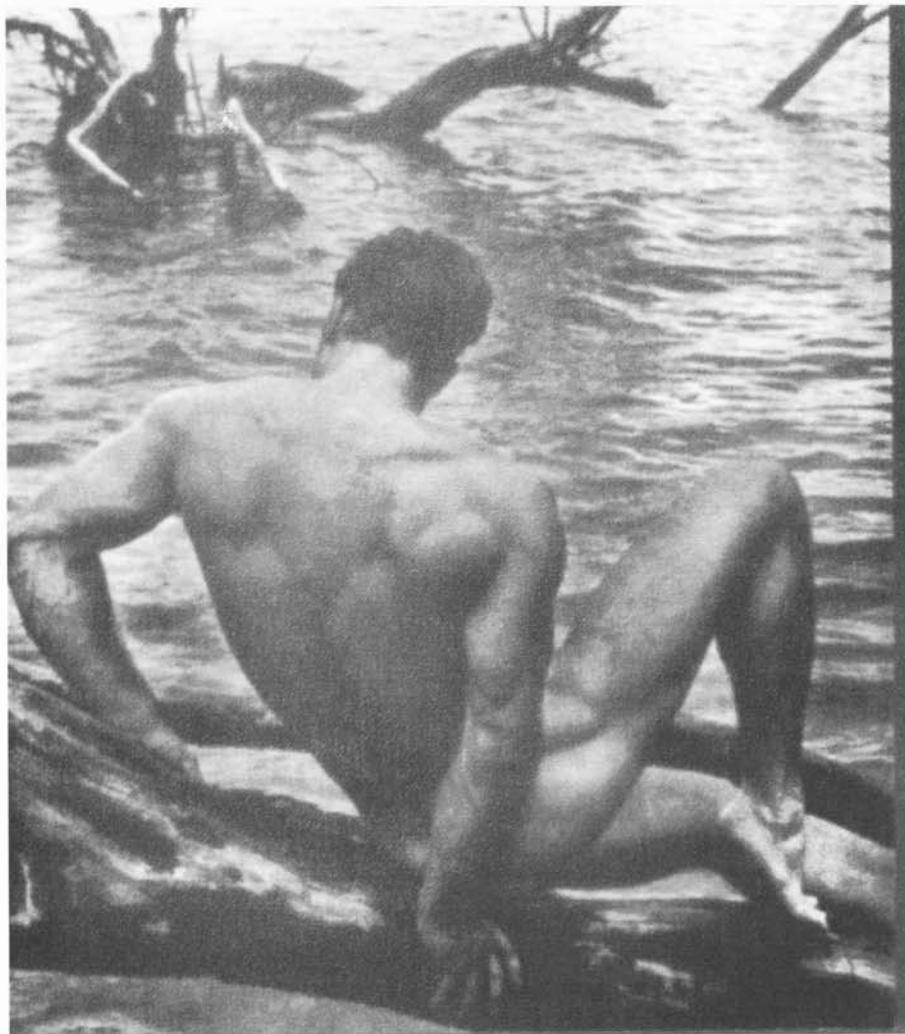
íróját és rendezőjét. Egyesek a hagyományok mellett kardoskodnak, mások egy sokkal messzebbről rányökköző hagyományra, a személyes szabadságra esküsznek, s ha az szembe kerül egy közösségi, netán „törzsi” törvénnyel – mint amilyen a nemzeti bezárkózás konzerváló tunyasága –, akkor szívesen lemondanak ez utóbbi, szűkösségében

és provincializmusában is olyannyira tolató kétértelmű előnyeiről. Pedig hát e forgatókönyv már többször lejátszatott és nemcsak egy-egy filmben, hanem a valóban is. A *Sodrásban* – és egy tényleges sodrásban – széthulló falu, az urbánus közegbe beleszokó vagy a dolgok természetes átlényegülése elől, egy megváltó véletlen folytán a halállal kiegyező megoldás mind ugyanannak a történetnek az eseményei. A hetvenes-nyolcvanas, majd a már valóban általunk is teremtett kilencvenes évek végérvényesen kijelölték számunkra a hagyományos és a működőképes világ legtermészetesebb elegyét.

Megváltozott tehát a világ és némileg bele is szoktunk e változásba, hiába is kíséreltezzek egyesek – az esztelenség, a magyarutasság, a senkit sem képviselő „közakarát” – jegyében helyettünk megfogalmazni azt az életérzést, ami Magyarországhoz és az 1993-as esztendőhöz köt mindannyiunkat. Vita legfeljebb arról folyhat, hogy Magyarországhoz tartozásunkat nemigen kell bizonygatnunk, de naponta be kell bizonyítanunk, hogy igenis 1993-ban élünk és nem, mondjuk, 1933-ban. Mivel a kormánykoalíció láthatóan nemigen képes megbírkózni e bizonyító eljárással, hát minduntalan átteszi a hangsúlyt olyan dolgokra, amelyek nem annyira a korszerűséget firtatják, mint inkább a nemzetszerűséget, a feladott és a soha fel nem adható tradíciókat; egyszóval a természetes részeseledést mindabból, ami keresetlenül is adott: magyarságunkat.

Pedig egyébként nem is állnánk olyan rosszul. Épp a MÁSOK júliusi számában mondta el egy indiai fotóművész, hogy mennyire meglepte a magyar melegközvetlensége, keresetlensége, ténylegesen tapasztalható nyitottságuk, s mennyire ellentétes ez azzal, amit néhol – és például Angliában is – nem egyszer tapasztalt. Először igencsak kétkedtem mindabban, amit elmondott, felszínes benyomást gyanítottam benne, annál is inkább, mert hát időközben sűrűn érkeztek a hírek a londoni nagy homoszexuális felvonulásról, ahol százezrek léptek a nyilvánosság elé „érintettként” és nem kevésbé „szimpatizánsként”, egyszóval elkötelezettként.

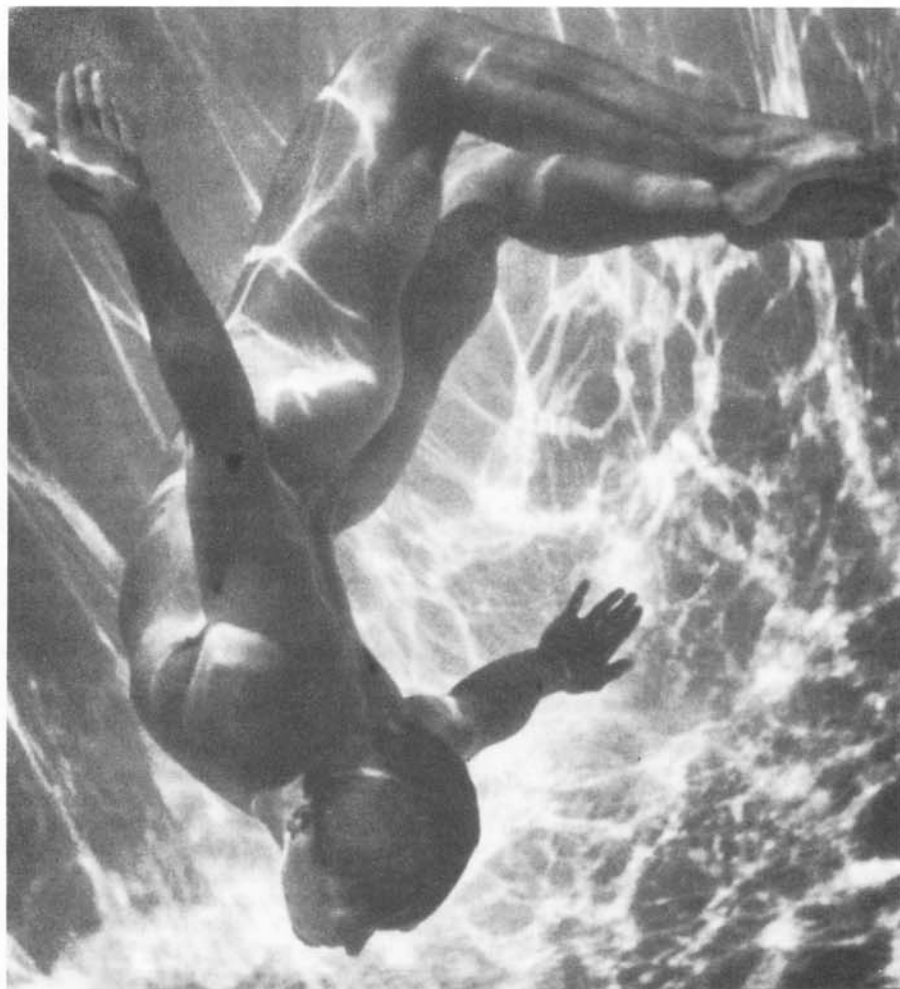
Aztán – saját emlékként – eszembe jutott valami más is. Például az, hogy Londonban egészen más felvonulni és megint más magánéletet élni. Mikes György – aki magyarként és angolként egyaránt megél-

hette ezt a nem mindennapi ellentmondást – valahogy úgy fogalmazott: vannak országok, ahol az emberek szeretkeznek, Angliában viszont ágymelegítőt használnak. Magyarország – és elképzelhető, hogy sok magyar homoszexuális majd hitetlenkedve olvassa e fejtegetést –, szóval Magyarország nem is olyan rossz hely e téren. Itt ugyanis az embereknek van magánéletük. A történelem, a lehetőségek s miegyéb megáldott bennünket némi liberális útravalóval ahhoz, hogy sok közelebbi és távolabbi országgal szemben több időt szánjunk és több áldozatot hozunk mindazért, amit magánéletnek hívnak, s ami nagyon gyakran ellentmond a hagyományoknak. Londonban hosszú története van a politikai demonstrációknak, nálunk viszont – talán, sőt alighanem bizonyosan – az egymást követő diktatúrák bensőbb tájakra kényszerítették vissza a személyes megnyilatkozást. Egyrészt tehát igencsak tanulhatnánk az angoloktól, például mozgalmak hivatásszerűségét nyugodtan eltanulhatnánk, s azt a profizmust is, ahogy közösségi perspektívát adnak az egyéni szándéknak. Ám magánéletileg alighanem mi tudunk többet, még akkor is, ha e többletet nem tudjuk kihasználni úgy, ahogy illenék.

Tóth László szociológus – aki a Népjóléti Minisztérium felkérésére reprezentatív felmérést készített a homoszexuálisokról – a közelmúltban, a Népszabadság kérdésére válaszolva azt mondta: „A feltevést, hogy a társadalom rettenetesen ellenséges a homoszexuálisokkal szemben, a felmérés kevésbé igazolta. Feltettünk egy olyan kérdést..., hogy a megkérdezettek beavatkoznának-e a homoszexuálisok életébe? A válaszok 80 százaléka arról szólt, hogy nem avatkoznának be.” Tudom, hosszú és sok kétséggel „kikövezték” az az út, ami a „be nem avatkozástól” a szolidaritásig elvezet. Ám akárhogy is van, a diktatúrákkal torkig tele magyar lakosság számára más út nem létezik, különösen, mert helyzetünkben adódóan amúgy is nagyon érzékenyek kell hogy legyenek a kisebbségi kérdésekre.

És ha feltételezünk egy efféle szolidáris közelítést, akkor azon is el kell gondolkodnunk, hogy vajon hogyan alakulnak a

lehetőségek az egész társadalom számára, s hogy kikkel is lesznek szolidárisak a magyar homoszexuálisok. Azokkal-e, akik a magyar úton – lényegében a koalíció politikájának megfelelően – próbálják megtalálni életükben-életünkben a vesztett hagyományok nyomait, s ennek

alapján kimutatni majdan, ki is a természetes, ki a tökéletes, ki a magyar? Vagy azokkal, akik hagyományt szeretnének teremteni olyan dolgok számára, amelyeket egyetemes tanulságként mindig is a magunkénak éreztünk.

Istenes Csaba

Tisztul a léghő Európa felett

Tisztul a léghő Európa felett. Előző számunkban adtunk hírt arról, hogy a kontinens legnagyobb országában, Oroszországban is eltörölték a büntetőtörvénykönyvnek a homoszexualitásra vonatkozó cikkelyét, most pedig arról számolhatunk be, hogy egy egy másik homofób végvár, Írország is beadta a derekát.

A dublini parlament június végén ellenszavazat nélkül jóváhagyta azt a törvénytervezetet, amely „engedélyezi” az azonos neműek szexuális kapcsolatát, még hozzá aránylag alacsony beleegyezési korhatár, 17 év felett. (Nagy-Britanniában például még mindig csak 21 év feletti partnerrel érezheti biztonságban magát az ember.) Az Írországban mindeddig érvényben volt archaikus múlt századi törvény értelmében akár életfogytiglanra is börtönbe zárhatták a meleget.

Marie Geoghegan-Quinn igazságügy-miniszter a törvény parlamenti vitájában

kijelentette, hogy a legalizálás nem tekintendő a homoszexualitás bátorításának, a törvény ugyanakkor elő kívánja segíteni, hogy a homoszexuálisok könnyebben megbírkózhassanak saját életük problémáival és személyes kapcsolataikban a megbélyegzéstől és a büntetéstől való féltelen nélkül fejezhessék ki magukat.

Bár az Emberi Jogok Európai Bírósága már korábban elítélte Írországot a homoszexuálisok üldözése miatt és felszólította a vonatkozó törvénycikkely eltörlésére, a parlament döntése mégis meglepő, mert az ott mindenható katolikus egyház erős ellennyomást fejtett ki és a közvéleménykutatások sem kedveztek a lépésnek.

A katolikus egyház szorításában élő, rendkívül konzervatív Írországban még mindig tilos az abortusz, sőt a válás is. A gumióvszerek szabad árusítását is csak nemrég engedélyezte az ír parlament, dacolva a katolikus egyház parancsával.

Gyönyörűséget lelni a perverzióban

„Gyönyörűséget lelni a perverzióban...”
(Mint már hírt adtunk arról: Budapesten megalakult a Híd-Műhely, amely csoportosulás Magyarországon meg akarja teremteni a homoszexualitással mint társadalmi jelenséggel foglalkozó kutató, dokumentációs, információs és szervezőtevékenység intézményi kereteit.)

Hollandia, mint sok egyébben, a másság elfogadásában, tudományos elemzésében is előttünk jár. Az Amszterdami Egyetemen külön gay tanszék is van. Az ő több éves tapasztalataikra nagy szükségünk van. Egy ott, vagyis Amszterdamban a gay tanszéken tanuló magyar diák, Takács Judit készítette az alábbi interjút az egyetem egyik professzorával.)

Előzetesen annyit: Dr. Gert Hekma az Amszterdami Egyetemen tanít, a Szociológiai Intézet 'Gay Studies' részlegének a professzora. Tanárként, magánemberként egyaránt érzékelhető melegsége. Ő egyike azon kutatóknak, akiknek életmódja remekül kiegészíti kutatási területét.

Kérem, mondja el, hogyan született a tanszék, kik hozták létre, milyen kezdeményezés hatására, milyen előzményei voltak?

– Az 1970-es évek végén az egyetemi diákság vetette fel a kérdést, hogy tanulmányaikban nem szentelődik elég figyelem a szexualitásra. Akkoriban szexualitással kizárólag pszichológiai problémák kutatásával kapcsolatban lehetett foglalkozni. A diákok által felvetett igény az egyetemi vezetők között is támogatásra talált, hiszen az akkori progresszív vezetés, köztük szocialista illetve „zöld” elkötelezettségű tagokkal, szimpatizált a feminista és a homoszexuális szervezetek emancipációs törekvéseivel.

Ezeknek a szervezeteknek mozgalmi jellege, nyomása érezhető volt-e a tanszék munkájában?

– A fő hangsúly a tudományos munka volt és nem az emancipációs küzdelem támogatása. Bár maguknak a tanszékeknek a létrejötte felfogható egyfajta egyenjogúsító gesztusnak, a kutatók elsődleges feladata az újonnan megnyílt lehetőségek kiaknázása lett, azaz a homoszexualitással társadalmi-kulturális-történelmi jelenségként foglalkoztunk.

– 1980-ban kezdődtek az első szemináriumok, ahol főként a kultúrtörténelmi illetve társadalomtörténelmi megközelítés dominált. 1983-ban egy nagyszabású konferenciát szerveztünk *Among men, among women* (Férfiak közt, nők közt) címmel. A konferencia egyik legnagyobb eredménye az volt, hogy szélesebb körben tette ismertté a meleg tanulmányok létezését. Ezzel együtt jó témaként szolgált a sajtónak és nemzetközi kapcsolataink kiépítését is segítette. A tanácskozás fontos lépést jelentett a láthatatlanságból a láthatóvá válás felé.

– 1984 óta két teljes tanári állást tartanak fenn a meleg tudományok művelői számára az Amszterdami Egyetem Szociológiai Intézetében. Hasonló tudományos munka folyik még az utrechti és a nijmegeni egyetemen.

Azt már tudjuk, hogy sikeres volt az 1983-as konferencia. Min múltott ez a siker?

– Szervezés kérdése az egész. Persze kell hozzá valamennyi pénz, de főleg energia. Rengeteg energia a lobbizáshoz. Nem is tudnám megmondani, mennyi levelet írtam. A legrosszabb ebben, hogy soha nem kapsz választ. Legalábbis így tűnik az elején. Minden legeszen halad. Merthogy ez olyan 'marginális téma'. Igen, lobbizni kellett, meg leveleket, riportokat írni. Bár e téren már korábban is szereztem tapasztalatokat. 1981-ben 'Among men' (Férfiak közt) címmel kulturális fesztivált rendez-

tünk. Ez a fesztivál felfogható a két évvel későbbi konferencia előjátékaként is.

Többször használta a 'marginális téma' kifejezést. Miért használja ezt a szókapcsolatot?

– Múlt héten Lisszabonban jártam egy szexológiai konferencián. A jónéhány résztvevő közül csupán ketten vallották magukat szexológusnak. A többieknek más a fő területük: pszichológusok, biológusok, szociológusok és egyebek. Ez arra példa, hogy mennyire nem divatos ma még Nyugaton sem szexualitással foglalkozni. Illetve divatos, csak hogy a tudományos életben még mindig marginalizált a helyzete és a megítélese. Miért? Talán a társadalom szégyenlőssége miatt? Vagy mert minden, ami szexszel kapcsolatos, továbbra is olyan 'természetesnek', 'magánjellegűnek' és 'magától értetődőnek' számít, hogy nem érdemes kutatni?

– A marginalizáltság érzetéhez ezen kívül a tradicionális értelemben vett szexológusok 'klinikai megközelítése' is hozzájárulhat; ő azok, akiknek szexualitással kapcsolatos tudományos tapasztalataik többnyire 'problémás klinikai esetekre' alapozódnak. Mindezek ellenére én reménykedem. Véleményem szerint napjainkban azért egyre kevésbé meghatározó a 'klinikai hangulat', s egyre nagyobb teret nyer a szexualitás történelmi illetve antropológiai-szociológiai megközelítése. Fontosnak tartom ezt a változást, megújulást, amely híven tükrözi a szexualitással kapcsolatos jelenségekre koncentráldó figyelem növekedését a mai társadalmakban.

Végül arra kérném, mondjon néhány szót önmagáról.

– Antropológiát tanultam az egyetemen, és a hetvenes években részt vettem a baloldali gay mozgalomban. Tagja voltam a Rooie Flikkers (Vörös Tündérek) nevű 'kultur-szeparatista' csoportnak, amelynek fő jelszavai közé tartozott a promiskuitás vagy a 'lelj gyönyört a perverzióban!'. Diplomámat a homoszexualitással foglalkozó antropológiai kutatások történetéről írtam, doktori disszertációmnak pedig a 'A szexualitásra vonatkozó orvosi elméletek története a 19. századi Hollandiában' címet adtam. Mostanában főként az amszterdami meleg bárkultúrával foglalkozom, illetve jelenleg éppen egy kisebb kutatási témán dolgozom 'homoszexuálisok és a sport' címmel.

Vajon érez-e nosztalgiát a 'dühös' hetvenes évek iránt.

– Nem igazán. Annak a dühös korszaknak vége. Bár én mindig a változatosság híve voltam. Úgy gondolom, változatosságot kell teremtenünk: új formákat, saját modelleket. A homoszexualitás önmagában nem jelent semmit. A homoszexualitás potenciál: újfajta lehetőségeket kínál szexben, tudományos vállalkozásban, az élet sok területén. De a lehetőségekből a valóságot mindig neked kell megteremtened!

Takács Judit
Amszterdam

Romániai láttelek

Ítéletet hirdetett a temesvári bíróság Mirrel Ciprian Cucu (17 éves) és Marian Mutascu (22 éves) homoszexuális vádlottak ügyében. A fiatal pár letartóztatásáról már beszámoltunk lapunk májusi számában. Akkor még a hivatalból kirendelt védőügyvéd, Jean Muraru az idősebb vádlottnak három évi börtönbüntetést, a fiatalabbnak pedig egy évtől három évig terjedő, nevelőintézetben letöltendő büntetést jósolt.

Nos, az ítélet megszületett és a megfigyelők meglepően enyhének minősítették. Mutascu a 200-as paragrafus második bekezdése alapján (fiatalkorúval folytatott homoszexuális kapcsolat) találtatott bűnösnek. Két év börtönbüntetésre ítélték, de az ítélet végrehajtását két év próbaidőre felfüggesztették. Cucu a 200-as paragrafus első bekezdése alapján egy év börtönbüntetést kapott, de ezt is egy év próbaidőre felfüggesztették. A bíróság az ítélethez semmiféle különleges feltételt nem szabott. A szabadlábra került szerelmese ezután is találkozhatnak egymással.

Feltételezhető, hogy a Romániában szokatlanul „lojális” bánásmód annak köszönhető, hogy a per nagy nemzetközi visszhangot váltott ki és több külföldi újság folyamatosan tudósított az eseményekről.

Alig ért véget a két fiatal temesvári fiú Canossa-járása, máris új boszorkányüldözésről érkeztek hírek Szebenből. Itt hat

meleget tartóztattak le és fogtak perbe. Közülük a legidősebb 41, a legfiatalabb 19 éves. Kifaggatták őket kapcsolataikról és egy telefonkönyv-méretű fényképes nyilvántartásból ki kellett válogatniuk ismerőseiket. Különösen az orvosokkal, ügyvédekkel, katonatisztekkel, politikusokkal, gyárigazgatókkal és egyéb magas pozícióban lévő személyekkel folytatott viszony iránt tanúsított a rendőrség érdeklődést.

Ezután megbilincselve kórházba szállították őket. Az orvosi vizsgálat célja az volt, hogy „tudományosan” megállapítsák, az illető milyen szerepet játszott a szexuális érintkezések során (nem mintha ennek bármi jelentősége is lenne az ítélethozatalban). Az egyik vádlott, Ovidu Banu 25 éves bábszínész vizsgálata után az alábbi orvosi jelentés készült: „A pénisz modifikációi arra utalnak, hogy a páciens homoszexuális aktusban aktív partner”. A többiek is átestek hasonló viziten, ahol beható vizsgálatnak vetették alá péniszüket és végbélnyílásukat, hogy ezek „modifikációiból” messzemenő következtetéseket vonjanak le. Ezeket a „látteleket” a bizonyítási eljárás során bizonyítékként veszi figyelembe a bíróság.

Néhányukat 50-100 ezer lej óvadék ellenében szabadlábra helyezték, azok, akik nem tudták kifizetni ezt a horribilis összeget, előzetes letartóztatásban várják tárgyalásuk megkezdését. Az egyik

letartóztatott apja így nyilatkozott: „Ha tudtam volna, hogy a fiam homoszexuális, akkor inkább megöltem volna, minthogy ezt a szégyent el kelljen viselnem”.

A nyomozást Mircea Mate rendőrnagy irányítja, aki 1990 óta áll a szebeni rendőrkapitányság élén. Elődei meglehetősen „elhanyagolták” a homoszexuálisok üldözését, nem vezettek róluk részletes nyilvántartást. Mate szorgalmasan gyűjti az adatokat, bár – mint nyilatkozta – semmi baja nincs a homoszexuálisokkal, csak a törvény szellemében jár el. Amikor újságírók megkérdezték, hogy hány embert gyanúsítanak homoszexualitással, szó szerint ezt válaszolta: „Nagyon sokat, különlegesen sokat”. A rendőrfőnök helyettese tagadta, hogy kampány folya a homoszexuálisok ellen. Szerinte a nyilvántartás pusztán információs célt szolgál.

A szebeni és a hozzá hasonló monstre perek olyan frekvencián zajlanak, hogy a félreállítását szolgálják, akik valamilyen szempontból a hatalom útjában állnak. Ebben az esetben az egész hercehurca Ovidiu Bozdog ellen irányul, aki a Rondul című kritikus hangvételű napilap szerkesztője. Bozdogot azzal zsarolják, hogy esetét a legnagyobb és legolvasottabb romániai lapokban is közölni fogják. A közismert személyiségek üldözése során nyugodtan feláldozzák a kevésbé fontos embereket is.

Kritikus vélemények

Elnapolták Romániának az Európa Tanácsba való felvételének kérelmét, többek között a homoszexuálisok elleni törvényei miatt.

Két megfigyelő, az osztrák Friedrich König és finn kollégája Gunnar Jansson is hangot adott kritikus véleményének, akik 1993 márciusában, megfigyelő misszióban tartózkodtak Romániában.

Hazatérése után adott telefoninterjúban König elmondta, hogy megfigyeléseit (amelyek tartalmazzák a bebörtönzött homoszexuálisokkal való beszélgetéseit is) el fogja juttatni az Európa Tanács megfelelő szakosztályához, Jansson pedig személyesen fog tárgyalni az ottani politikusokkal.

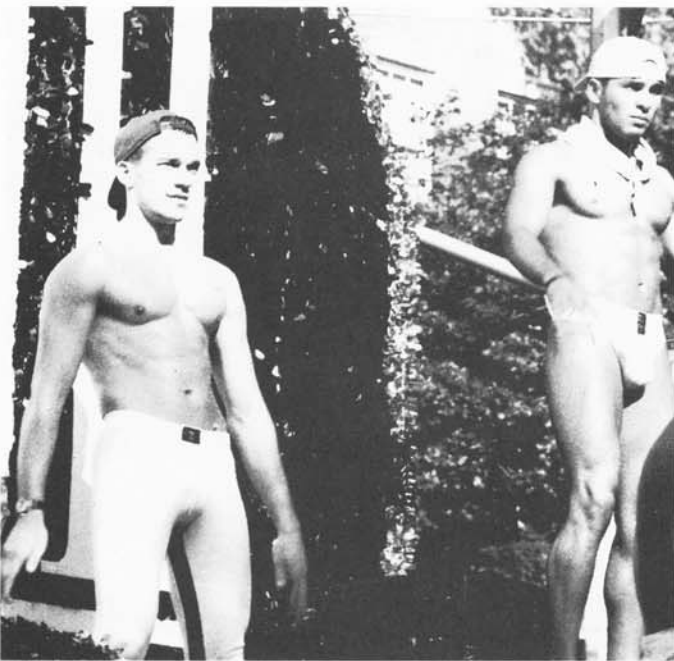
Dominique Fernandez

GANIMÉDESZ ELRABLÁSA

Napoleon mindig szerette az olasz operát. Az austerlitz győzelem után Bécsben meghallgatta a korszak egyik leghíresebb énekesét, Girolamo Crescentinót, az osztrák császári család énektanárát. Mint ahogy azt már megtette két zeneszerzővel, magas járadék biztosításával Crescentinót is magához kapcsolta. Az énekes nyugdíjbavonulásáig, 1812-ig Párizsban maradt. Mindebben az a meglepő, hogy Crescentininek nem szép férfias basszus vagy bariton, vagy legalább hősies tenor hangja volt, amire Európa meghódítójának iránta tanúsított lelkesedéséből következtethetnénk: nem, Crescentini kasztrált volt, az utolsó a XIX. század elejére kiháló fajból. Fényes sikereket ért el Nicola Zingarelli *Romeo e Giulietta* című operájában, amelyben Rómeó szerepét alakította. Napoleon is részt vett ennek az operának a bemutatóján saját színházában, amit a Tuilériákban rendezett be magának. Könnyekig meghatódott az előadáson, és elismerése jeléül a kasztráltat a Vaskeresztes rend lovagjává ütötte. Ez a kitüntetés egyeseket felháborított, másokat nevetésre ingerelt.

Még két évszázaddal később is megdöbbenünk azon, hogy kora legnagyobb hadvezére mennyire szerette ezt a cseppet sem férfias hangot, katonai kitüntetéssel díjazott egy kasztrált tehetséget.

1797-ben, Velence elfoglalása után Bonaparte azt írta Canovának, hogy szándékában áll továbbra is folyósítani azt a kegydíjat, amit a szobrász a köztársaságtól kapott, és őt és műhelyét az olaszországi hadtest védelme alá helyezi. Napoleon elhalmozta a szobrászt figyelmé jeleivel és kegyeivel: 1805-ben a „Hősies Szobrászat” tízévenként kiosztott nagydíjával, 1810-ben a Becsületrenddel, 1811-ben pedig Róma múzeumainak igazgatói címével tüntette ki. Pedig Canova

Idén jelenik meg Dominique Fernandez Ganimédesz elrablása című könyve, Tótfalusi Agnes fordításában. A tanulmány sorra veszi a világ műalkotásainak legnagyobbjait és azt elemzi, miképpen jelenik meg bennük a homoszexualitás. Nemcsak a művekkel, alkotóikkal, hanem műzsáikkal, megrendelőikkel, politikai-társadalmi környezetükkel is foglalkozik. Ez nem pusztán lexikon, ugyanis elemez és véleményt is mond. Az Európa Kiadó lehetővé tette számunkra, hogy a kötetből, megjelenéséig, egy-egy részt bemutassunk olvasóinknak.

művészeténél nehéz kevésbé hősieset elképzelni. Szobrai nem nyújtottak a győzedelmes hadvezérek, a világ urának egyebet elomló kamaszoknál, bágyadt fiatalembereknél, akiket satnya izmaik miatt a sorozóbizottság, és gyanús törékenyséjük miatt egy mai pszichológus habozás nélkül kiszuperált volna.

Canova mintázott egy álló szobrot Napóleonnól, *A békéltető Mars* címmel. A szobor 1811-ben érkezett Párizsba. A császárnak nem tetszett, és megtiltotta, hogy kiállítsák. Ezt annak a ténynek tulajdonítják, hogy Canova teljesen meztelenül ábrázolta modelljét. Én tudok egy másik magyarázatot is: Canova, ez az ügyes udvaronc ezúttal ugyancsak ügyetlennek bizonyult, amikor – idealizálva a császárt – egy „marcona” atléta hatalmas izmait kölcsönözte neki. Ez nem tetszett a császárnak, akinek más volt a felfogása a hősiességről.

1792 és 1815 között háborúk dúlnak egész Európában. Ez az időszak egyben a neoklasszicizmus csúcspontja is – a festők meztelen fiatalembereket ábrázolnak a lehető legkevésbé harcias pozitívumokban. Különösen a húsz éven keresztül hadban álló és minden csatában részt vevő Franciaországban nőiesedett el a szobrászati és festészeti stílus.

David a kor legnagyobb festője egyben a korszak kétarcú szellemiségének: a harcias hősiességnek és a homoszexuális gyönyör eszményének az összegzője is volt.

1748-ban született, húsz évvel a Forradalom kitörése előtt kezdett festeni. 1778-tól a kettős ihletettség világosan megjelenik a festményein. Egyrészt *Hektorjában*, amely egy fekvő férfi csodálatos aktja, akinek a feje hátrahajlik, combját fel emeli, a fény mellkasára, hasára és meztelen combjára esik. Másrészt *Patroklosz temetése* (Dublin) című képén: egy katonákkal, papokkal és lovakkal telezsúfolt jelenet közepén, amely az „Illiász” díszleteit rekonstruálja, a páncélba öltözött, sisakos és tollforgós Akhilleusz siratja félmeztelen, térdén fekvő kedvesét. A katonás parádé közepén ez a jelenet csupa érzéki intimitás. Az 1789-es tárlaton kiállított *Párizs és Heléna* (Louvre) forradalmi módon leplezetlen áhitattal engedi át magát a meztelen férfitestben való gyönyörködésnek. Helénát tetőtől talpig felöltözteti, szeretőjét teljesen lemezteleníti, csak ágyékán hagy egy kis vászondarabot.

1794-ben a Konvent egy képet rendelt Daviddól a fiatal Joseph Barra emlékére, aki tizenhárom évesen, a háromszínű kokárdát a szívéhez szorítva a vendée-iek bajonettjétől, ajkán az „Éljen a Köztársaság!” kiáltással halt meg. David teljesen meztelenül ábrázolta a fiút (Avignon), fekvő, behúnyt szemmel, félig nyitott ajakkal, bájos fürtökkel, olyan pózban, hogy avatatlan nézőnek sok minden, csak nem a hazafias lelkesültség jut róla az eszébe.

Egyáltalán nem meglepő, hogy ugyanez a festő festette a *Szapphó és Phaónt* (1809, Pétervár) és az *Ámor és Pszühé* (1817, Cleveland) túlságosan is kecses meztelen ifjait is. Azt kérdelem magamtól, miközben ezeket az enyhén pederasztikus alakokat nézem, hogy vajon David nem azért erőltette-e a háborús festészetet, hogy legyőzze a lágság és a törékenység iránti vonzódását, amely végzetes hatással lehetett volna a tehetségére.

Sokkoló volt felfedezni, hogy egy olyan korszakban, amit mindenki a katonás törekvések és a harcias hőstettek idejének tartott, oly sok finom kamaszt festettek meg a szerelmes odaadás pózában. A forradalmi és császári háborúk huszonöt éve tehát ellentmondásos korszakot jelöl a francia festészetben, és ezt az ellentmondást meg kell próbálni megmagyarázni.

Nem szabad lebecsülni Winckelmann-nak (1717-1768), a görög művészethez való visszatérés apostolának és a neoklasszicizmus kezdeményezőjének a befolyását. Winckelmann

maga is homoszexuális volt, könyveit, amelyek a nagy antik mítoszok megújítását idézték elő, egész Európában olvasták.

Kimutatható hatást gyakorolt a francia művészekre a római ösztöndíjak intézménye is, az antik szobrokkal, például a *Belvederei Apollóval* való mindennapos találkozás, a Római Nagydíj diktálta esztétikai akadémizmus, no meg a széles körben elterjedt nézet, hogy ha a művészet a férfiak kizárólagos ügyévé válik, annál közelebb kerül a tökéletességhez.

A római Francia Akadémián hosszú viták folytak arról, hogy van-e egyáltalán joguk a tanítványoknak megnősülni. A forradalmi események miatt az Akadémia 1793 és 1803 között bezárt. Az ösztöndíjasok közül sokan megnősültek Franciaországban, mivel nem remélték, hogy Rómában letelepedhessenek. Az új igazgató, Joseph-Benoit Suvée, aki a Napóleon által 1803-ban felajánlott Medici Villába költöztette át az akadémiát, egészen elkéseredett a gondolatra, hogy kénytelen lesz asszonyokat és gyermekeket elszállásolni a „művészet” e megszentelt templomában.

De filozófiai ok nélkül nem magyarázható meg az az egyöntetű vonzalom, ami a francia festőket a homoszexualitás témájához fűzte. Ennek a háborús és erőszakos korszaknak, magának Napóleonnak is – legalábbis ezt árulja el a kasztráltak iránti vonzódása –, pontos és mély elképzelése volt arról, milyennek kell lennie az igazi hősnek: nem durva katonának, izompacsirtának, hanem épp ellenkezőleg, olyanvalakinek, aki női vonásokat őriz magában. A hős csak úgy válhatott istennév, ha kettős neme volt.

André Gide a *Koriudónban* nagyon leegyszerűsítve elemzi Napóleonnak a homoszexualitás iránti elnézését. „Elgondolkodtak-e már valaha is azon, mi az oka annak, hogy a *Code Napoléon*-ban egyetlen törvény sem ítéli el a pederasztíát?” „Lehet, hogy azért, mert ez a törvény legjobb tábornokainak némelyikét sújtotta volna.” Milyen lapos ez az okoskodás! Miért ne tételezhetnénk fel, hogy a császár maga is együtt hált hadsegédjével, Junot-val?

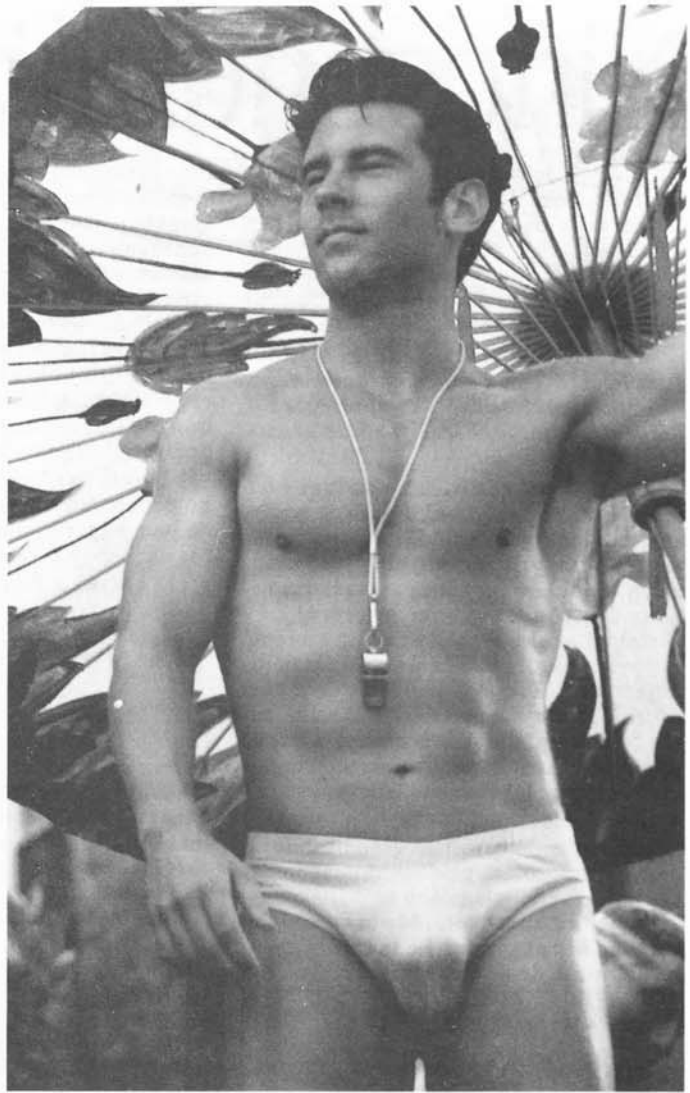
Nyissuk ki újra Plutarkhoszt, (*Pelopidész élete*), hogy a mítosz értelmét felfedezzük. „Nem Laiosz alkalmatlansága”, írja (milyen bájosan írja körül a homoszexualitást, amikor arról az emberről beszél, aki állítólag bevezette Görögországban a homoszexualitást), „volt az oka annak, hogy a thébai szent háború harcossai között szokásba jött a testi szerelem, hanem a törvényhozók bölcsessége vezette be ezt a gyakorlatot a harcolók között.”

„Látván, hogy természete szerint bátor és erőszakos népről van szó, már gyermekkoruktól kicsit meg akarták szelídíteni és lágyítani a katonákat, ezzel a szándékkal elegyítették minden cselekedetükbe, az örömeikbe és az ebből következő ügyeikbe általában a rendszeres furulyajátékot... ezenkívül a fiatalok egyéni tornagyakorlatokkal való szórakozásába is beiktatták a szeretkezés szokását, hogy szabályozzák és meglágyítsák fiatal harcossaik erkölcsét és természetét.” Plutarkhosz nyíltan helyesli Mars és Vénusz egyenlő adagolását: „mert ezáltal megérthetjük, hogy ott, ahol a katonás erő és merészség az édesgetés és a meggyőzés kecsességével egyesül, ez az engedélyezett egyesülés minden dolgot nagyon szép, nagyon jó és nagyon tökéletes kormányszattá változtat.” Vagyis a katonák attól, hogy fuvoláznak vagy egymással szeretkeznek, csak még tökéletesebb harcossokká válnak.

A neoklasszikus festészetben kétféle modellel találkozunk: a nőiessel és a férfiassal.

A nőies modellek az Apollók, Hüakinthoszok, Küpariszoszok, Zefírek, Amórok és Endymionok galériája. Elégikus kecsességű kamaszok, ájultan vagy extázisban, az álmuk vagy haláluk csak a teljes erotikus magaadatás jelképe, egyáltalán nem kötelező katonás hősiesség elleni tiltakozást testesít meg. Nem Napóleon és tábornokai antitézisei, hanem inkább az ő másik, rejtett arcuk, ami elengedhetetlen a katonai gószusz kibontakozásához. Emlékezzünk rá, hogy Napóleon felmentette a katonai szolgálat alól a Francia Akadémia fiatal ösztöndíjasa-it; tovább álmodozhattak bágyadt kerubjaikról, miközben a sorkötelesek hullottak a csatatereken.

A férfias modellek. A korszak két legjelentősebb festője, David és Géricault nem zárkóztak el a háborús hősiesség dicőítésétől sem: Horatiusok, Brutus, Leonidasz az egyiknél, a véteskatonák, lovat betörő hősök, boxolók a másiknál. Az ő nagyságuk, különlegességük abban rejlik, hogy férfiasság és

homoszexualitás olyan jól összefér náluk. A biszexuális hős volt az eszményképük, aki férfias erejét a szintén benne lakozó nőiségből meríti.

Milliónyi sétáló és turista elmasírozott már a híres *Marseille*-ise előtt, anélkül, hogy észrevette volna mennyire botrányos. Tudjuk, hogy Rude szobra valójában az *1792-es önkéntesek indulását* ábrázolja; páncélos, sisakos, szárnyas nőalak jelképezi a Győzelmet, aki a háborúba vezet egy csapat férfit. De ki a csoport két főalakja? Egy érett, szakállas, nagyon férfias férfi, aki vértet és páncélt visel, a vállánál fogva, szemébe nézve tart egy kisebb, karcsú, törékeny és teljesen meztelen ifjút. A fiatal férfi az idősebbre veti tekintetét, rajongó lelkesültség feszíti az izmait, és önkéntelenül fölmerül a kérdés, hogy tényleg csak az osztrákok felkoncolásának a lehetősége lelkesíti-e őket erre az ölelésre.

Ebben a párban, amelyet az őket összekötő intimitás különít el a csoporttól, az egyikük meztelen, a másik nem, nem nehéz felismerni a szerelmes egyesülés új változatát, ami *A Medúza tutaja* hajótöröttjeit összeforrasztja. Haldoklók a festményen, étellel és lelkesültséggel teli férfiak a dombornívön, különböző korú szeretők, korszakunk jól mutatja kapcsolatuk beavatási jellegét. Mindkét esetben nem mások, mint *Ganümedész* mítoszának modern másolatai. Rude szakállas férfialakja valójában elrabolja a fiatalabbat: a vállát megragadja, uralkodóan néz rá, magasabb és robusztusabb nála, igazi ragadozó: mindez arról győz meg minket, hogy rablásról van szó. A hazafias ürügy elleplezi a mű igazi témáját, ami nem más mint egy kiskorú elcsábítása, de Rude zsenialitása éppen abban áll, hogy Plutarkhosz tanítása szerint összepárosította a harci dühöt és a vágy édességét. A pár fölött üvöltő Megaira, a fúria a harci lelkesültség karikatúrája, mert csak a háborúra gondol, csak harci indulat feszíti.

(folytatjuk)

Nincsenek új eredmények

A magyar delegáció tagjaként részt vett az idei berlini AIDS-világkonferencián Dr. Miskovics Eszter, a László Kórház AIDS-betegekkel foglalkozó osztályának adjunktusa is. A doktornőt a konferencián szerzett tapasztalatairól és a magyar AIDS-helyzetről kérdeztük.

MÁSOK: *Ez volt az eddigi legnagyobb AIDS-szel kapcsolatos tanácskozás, amit valaha is rendeztek. Hozott-e valami kézzelfogható eredményt?*

Dr. Miskovics Eszter: Ez volt az első olyan konferencia az elmúlt évek során, ami mindenkinek csalódást okozott. Már tavaly sem volt semmiféle átütő eredmény, de akkor egypár új vizsgálat, s néhány új gyógyszer bevezetéséről még beszámoltak. Most még az eddig szereplő gyógyszerekről és az ezekkel kapcsolatos felmérésekről is nagy hallgatás volt. Sem a virológusok, sem a klinikusok nem tudtak felmutatni újabb eredményt. Csupán az antibiotikumok és az oportunisták fertőzések terén lehet valami sikerről beszámolni, de ezek nem lényegi újítások.

Ami engem nagyon meglepett, hogy a nagy professzorok, például Montagnier és Gallo, akik eddig legalább próbálták megőrizni a nimbuszukat, idén csak ködösítettek. Montagnier beszámolt az új kutatásairól, de az eredményeket úgy fog-

AIDS-segélyszolgálat:

Bp., XI., Karolina út 35/b.

Tel.: 16-69-283

Az ajtón: O.H.V.I. tanácsadás.

Nem kérnek nevet és címet, sem

a vérvételkor, sem később.

Nem kutatnak a barátok után

rendőri módszerekkel.

Itt, ha a vizsgálat eredménye

pozitív, akkor is

névtelen marad a páciens.

Ingyenes, gyors, jelíges

vizsgálat, tanácsadás.

Rendelési idő:

kedd, péntek 10-12 óráig,

hétfő, szerda, csütörtök 17-19 óráig

Hot line (forró vonal, telefonsegély)

hétfő, szerda, csütörtök 16-20 óráig

kedd, péntek 9-13 és 16-20 óráig,

Működteti a HOMEROS és a

LAMBDA BUDAPEST,

a két homoszexuális

érdekvédelmi egyesület.

Itt nem kell senkinek félnie.

Ide mindenki

nyugodtan eljöhét szűrésre.

lalta össze, hogy a vírus, bár szerepe kétségtelen a betegség kialakulásában, önmagában nem elég. Fölsorolta azokat a nehezen megfogható, ám mindannyiunk számára ismert faktorokat, amik hozzásegítik a vírust a megtelepedéshez. Ilyenek az életmód, a környezeti ártalmak, a pszichés tényezők, sőt beszélt bizonyos azonos genetikai fehérvérjéről is, amit kis csoportoknál találtak. Ez nem jelenti azt, hogy bármi is genetikailag determinált, de ilyesmi is szóba került.

A lényeg az, hogy a vírus jelenléte nélkülözhetetlen a betegség kialakulásánál, de nem egyértelműen, és kizárólag erre fogják, ahogy korábban tették.

MÁSOK: *A konferencián 13 megelőző és 8 terápiás vakcina kísérletről lehetett hallani. E szerint elképzelhető, hogy az ezredfordulóra megtalálják az AIDS gyógyszert?*

Dr. Miskovics Eszter: A dolognak az a lényege, hogy az összes fertőző betegségnek az alapvető megoldása mindig a vakcinával való megelőzés volt. A himlőtől kezdve a legtöbb vírusbetegségre, a gyermekbetegségekre, a hepatitisz B-re megtalálták a vakcinát. Az AIDS-szel kapcsolatban több probléma merült fel. Aki régóta hordja magában a vírust, annál sajnos nem várható, hogy vakcinával gyógyítható lesz, hiszen nincs saját immunrendszere. Márpedig a vakcinák úgy működnek, hogy a szervezetnek reagálnia kell a beadott szerre. A korai fertőzések-nél valószínűleg lesz valamilyen lehetőség rá, viszont az a gond, hogy a vírus elég változékony. A szervezetben belül izolált vírusok sokszor mutatnak eltérést a korábbiaktól.

Tehát hogy a terápiás vakcinából mikor lesz olyan készítmény, amellyel a korai fertőzötteket kezelni lehet...? Én nem vagyok optimista az idei kongresszus után ezekkel a jóslatokkal. Talán a megelőző vakcina előbb lesz kész, mint a terápiás.

MÁSOK: *A megelőző vakcina azt jelentené, hogy aki ezt megkapja, az immunis lesz a HIV-vírussal szemben?*

Dr. Miskovics Eszter: Ez a cél. A megelőző vakcinának mindig ez a feladata. Hogy ezt hogy sikerül elérni, az kérdés.

MÁSOK: *A szakemberek évek óta jóslják a kelet-európai országokban az AIDS-robbanást. Néhányan az afrikai és délkelet-ázsiai helyzet megismétlődésétől félnek ebben a térségben. Ugyanakkor a magyarországi statisztikák nem látszanak alátámasztani ezeket az elméleteket. Ön milyennek ítéli meg Magyarországot kilátásait?*

Dr. Miskovics Eszter: Alapvetően a magyarországi statisztikák is egy kicsit ellentmondóak, mert az AIDS-betegek száma valamivel nagyobb mértékben emelkedik, mint az ismert HIV-pozitívoké. Valószínűleg a szűrővizsgálati metodikával van valamilyen probléma. Az utóbbi egy-két hónapban vált számunkra világossá, hogy a betegek száma több,

mint amiről tudomásunk van. Egyre több ember kerül hozzánk kifejlődött AIDS-stádiumban. A másik érzékelhető változás, hogy már Magyarországon is kezd elcsúszni a betegség a heteroszexuálisok irányába.

Biztosan állíthatom, hogy az afrikai állapotokat soha sem fogjuk elérni. Magyarország leginkább Nyugat-Európa néhány országához, különösen Ausztriához hasonlítható ilyen szempontból. Ausztria nemcsak földrajzilag esik közel hozzánk, hanem mentalitásukban, gondolkodásukban is hasonlóak az emberek. Ott is elmaradt a megjósolt AIDS-robbanás, bár tény, hogy két-három éve lényegesen emelkedett a fertőzöttek száma. Robbanásról azonban ma sem lehet beszélni.

MÁSOK: *Mik a legfrissebb adatok a magyar AIDS-betegekről és a fertőzöttekről?*

Dr. Miskovics Eszter: 122 betegről van tudomásunk. A felderített HIV-pozitívok száma nem reális, mert előfordulhat, hogy valaki két nyilvántartásban szerepel egyszerre: név szerint is és az anonim szűrésen is. Mindenesetre számuk 350 körül mozog.

MÁSOK: *A világkonferencia egyik központi témája volt a pénz. Magyarországon is ez az egyik gátló tényező a megfelelő felvilágosítás és propaganda végzésénél?*

Dr. Miskovics Eszter: Úgy érzem, hogy itthon rendelkezésre áll a szükséges összeg. Az más kérdés, hogy ennek az elosztása és felhasználása nem volt megfelelő. Ez várhatóan a közeljövőben megváltozik.

Az ENSZ Egészségügyi Világszervezete tavaly is és az idén is elég sokat áldozott erre a célra. Itt nem az ország nagysága vagy fertőzöttségének mértéke volt a szempont, hanem hogy mennyi a valós igény.

MÁSOK: *Visszatérve a berlini találkozóra, teljesen eredmény nélkül ért véget a konferencia, vagy tudtak valamit profitálni a résztvevők?*

Dr. Miskovics Eszter: Egyetlen dolog volt, ami jól sikerült. A jelen lévő HIV-pozitív csoportok képviselői között nagyon jó kapcsolat alakult ki, barátságok szövődtek, kicserélték tapasztalataikat. A PLUSS Egyesület kint lévő tagjai is így értékelték az eseményeket. Sikerült kialakítaniuk fontos nemzetközi kapcsolatokat és olyan felvilágosító anyagokkal tértek haza, amelyeknek komoly haszna lesz a későbbiekben. Ilyen szempontból ez hasznos találkozó volt.

Engem nemcsak az keserített el, hogy szakmailag milyen kevés az előrelépés, hanem az is, hogy az AIDS-kutatással kapcsolatban is egyre több politikai és üzleti szempont merül fel. Pedig ennél a betegség-nél ezeknek semmi keresnivalója nincs.

Láner László

A GYŐZTES OLDALON

(A Time 1993. március 22-i cikke alapján)

Bárki, aki azt hiszi, hogy a HIV-vel való fertőződés egyenlő a halálos ítélettel, meggyőződhet arról, hogy ez mennyire nem így van, ha a 39 éves San Franciscó-i Bob Andersonnal beszélget. Bob 14 évvel ezelőtt fertőződött a vírussal. A 188 cm magas, 77 kg-os férfi időnként fejfájásról, néha megfázást kísérő panaszokról számol be. Sem AZT-t, sem egyéb, a HIV-fertőzés kezelésében használatos gyógyszert nem szedett.

Úgy tűnik, saját immunrendszere képes a vírussal megküzdeni. Egy interjúban így nyilatkozott: „Jó érzés a HIV-vírussal szemben a győztes oldalon állni”. Jövőjére félelem nélkül tekint. Partnerével tíz éve él együtt, aki HIV-negatív.

Vajon Andersonnak természetes immunitása van az AIDS-szel szemben?

Az Egyesült Államokban egy tudóscsoport a 70-es évek elejétől fogva vizsgál kb. 10 ezer homoszexuálist és hetven olyan személyt talált, mint Anderson. A kutatók úgy vélekednek, hogy a fertőzöttek legalább öt százaléka soha nem fog megbetegedni.

Dr. Lewis Schragger, az Egyesült Államok Egészségügyi Intézetének (National Institute of Health) munkatársa úgy nyilatkozott, hogy valami van azokban a fertőzöttekben, akik ilyen hosszú idő után sem mutatnak AIDS-tüneteket. Vizsgálatuk új adatokkal szolgálhat a fertőzöttek további kezelésében és a vakcinák kidolgozásában.

Az esetleges AIDS-szel szembeni ellenállóképeség, ha van ilyen, akkor az más, mint egyéb fertőző betegségek esetében, hiszen kanyaró vagy mumpsz után a védettség egy életre szól, valamint a betegek nem fertőznek másokat.

A fenti HIV-pozitívok, noha hosszú idő után sem betegednek meg, vérükből a vírus kimutatható, a továbbiakban is fertőzhetnek és az ellenanyagok kimutatásán alapuló próbák is pozitívak maradnak. Immunrendszerüket a vírus károsította ugyan, de beteggé nem sikerült tenni őket.

Az AIDS-járvány óta a kutatók a molekuláris biológia és az immunológia nagyarányú fejlődése követ-

keztében számos új ismerethez jutottak. Kiderült, hogy a fehérvérsejtekhez tartozó CD4 limfociták, melyeket a vírus leginkább megtámad, pusztulnak és így számuk, amely normális esetben 800-1200, akár nullára is csökkenhet. Az úgynevezett egészséges túlélők esetében a CD4 sejtszám csökken, de 500 körül stabilizálódni látszik, ez alá nem megy.

Az is lehet, hogy ezek a személyek a szokásosnál gyengébb vírustörzsekkel fertőződtek, és így immunrendszerük felkészülhetett a veszélyesebb vírustörzsek elleni harcra. Hasonló történt a XVIII. században, amikor az angol fejőnők a tehénhimlő vírusával fertőződve ellenállókká váltak a halálos himlővel szemben. Így vált lehetővé Jenner számára a himlővakcina felfedezése 1796-ban.

Számos kutató feltételezi, hogy a túlélők genetikai adottságai teszik

lehetővé, hogy az immunrendszer megakadályozza a vírus szervezetben belüli mutációját. Genetikusok találtak olyan molekuláris adottságot, amely az AIDS korai kialakulását gátolja. Most azt kutatják, hogy a túlélők milyen esetleges örökletes anyaga akadályozza a betegség kifejlődését.

Meglepő volt, hogy számos 200 alatti CD4 sejtszámú egyén is hosszú egészséges életet él. Nem fejlődnek ki náluk az AIDS-nél jelentkező opportunista fertőzések, vagy ha ki is fejlődnek, igen hamar gyógyulnak. Azt is feltételezik, hogy a CD4 sejteken kívül az immunrendszer más fehérvérsejteket is a védekező munkára készíthet.

A tudósok még nem találták meg a betegség gyógyszerét. Ha a HIV-pozitívok egyensúlyban tartására mód nyílik, ugyanúgy megszélídulhet a betegség, mint például az inzulin ismerete révén a cukorbetegség.

FELHÍVÁS

Az Anonim AIDS-tanácsadó Szolgálat a tavalyihoz hasonló újabb AIDS-aktivista-képző tanfolyamot szervez. Tervek szerint a tanfolyam október első két hétvégéjén, 2-án, 3-án, 9-én és 10-én lenne. Az előadások szombaton reggel 10-től délután 6-ig, vasárnap reggel 9-től délután 5 óráig tartanak. Az időpontok kijelölésénél figyelembe vették a vidékről érkező hallgatók lehetőségeit, hiszen ez az idei tanfolyam elsősorban az országos anonim AIDS-szűrő hálózat kiépítéséhez szükséges aktivisták képzését tűzte ki célul.

Körülbelül ötven fő jelentkezésére számítanak, ebből jó lenne ha legalább huszonöten vidékről érkeznenek. Elsősorban a hat nagyváros: Miskolc, Pécs, Debrecen, Győr, Veszprém és Szeged vonzáskörzetéből várnak érdeklődőket, mert első lépésként ezekben a városokban tervezik a szűrőállomások kiépítését.

A tanfolyam vidéki résztvevőinek ingyenes szállást és ebédet biztosítanak, napi valamint alkal-

manként 1000 forinttal hozzájárulnak az utazási költségekhez.

A rendezvény lebonyolítására valószínűleg a Hotel Pandában kerül sor. Itt lesznek elszállásolva azok a hallgatók, akik nem Budapesten laknak és itt tartják meg az előadásokat is. A tematikai felépítés hasonló lesz az előzőhöz, hiszen az ott képzett hallgatók a gyakorlatban is megállták a helyüket. Nagyreszük azóta a Karolina úti anonim AIDS-szűrő állomáson dolgozik diszpécserként, vagy működteti a Hot Line segélykérő telefont. Annyi lesz az eltérés, hogy a mostani tanfolyamon sokkal több lesz a gyakorlati oktatás. Ez elsősorban imitált telefonbeszélgetéseket jelent, ahol a vezető minden „tanácsadás” után elmondja észrevételeit.

Az érdeklődők a Homerosz Egyesületnél kaphatnak bővebb felvilágosítást kedden 18-tól 20 óráig, illetve pénteken de. 10-től 12 óráig a 201-7333-as telefonon. Ugyanezen a módon lehet jelentkezni a tanfolyamra.

Ajay Ojha

31 éves, Újdelhiben született, de már évek óta Londonban él. Nevét jól ismerhetik mindazok, akik nyomon követik az európai aktfotó-művészetet fejlődését. Nemcsak erotikus lapok közölték eddigi alkotásait, de jelentős albumok is.

A közelmúltban Budapesten járt. Munkatársunk akkor egy hosszabb interjút készített vele, melyet júliusi lapszámunkban közöltünk. Nagy örömünkre a napokban néhány fotóját is elküldte. Most ezek közül válogattunk. Az 5 fotóját tettük a címoldalra, a borító belső oldalára, a 19., 26. oldalra, illetve önarcképe látható ezen az oldalon is.

Az alábbiakban a közölt interjúnkból emelünk ki egy részletet.

„Indiai vagyok és homoszexuális. Indiában természetes volt az egyik állapot, mármint hogy indiai vagyok, de ott tulajdonképpen nem lehet homoszexuális az ember. Európába kellett jönnöm, hogy környezetemtől és a tradícióktól szabadon „hagyatva” járhassam a magam útját.

Mindig is inkább személyeket szerettem fotózni, de kezdetben még nem tudtam vagy nem mertem belevinni szexuális vonzalmaimat képeimbe is. Aztán idővel minden a helyére került, és ez a folyamat nemcsak egy elmélyültebb művészi elhivatottsághoz vezetett el engem, de önmagam felfedezéséhez is. Persze ma is csinálok mindenféle fotókat, egyebek mellett iparvidékeket is gyakran kapok lencsevégre, hisz élni azért kell valamiből. De a tulajdonképpeni esztétikumot mégiscsak a férfiakról alkotott képeim képviselik.”

HIRDETÉSEK

Budapesti társkeresők

(postaköltség: 10 Ft)

Szervusz! A nevem Miklós. 32 éves, 187/85 vagyok. A kultúra, a sport és a szeretet dimenzióiban kiteljesedő harmóniára vágyom. S ebben társként vágyom arra a srácra, aki természetesen fiús. Akinek tán még némi gátlások vigyázzák legigazibb énjét és akiből árad, akin virul az ifjúság. Lehet, hogy rád. Ha így érzed... Cím: 1399 Budapest, Pf. 701/152.

- 22 éves, jó megjelenésű, 180 cm magas, 67 kg súlyú, sötétbarna hajjú, kék szemű, most éppen szakállas srác vagyok. Humán egyetemre járok, szeretem a természetet, az irodalmat, a jó bulikat. Olyan társat keresek, aki már elfogadta s elfogadtatta magát, férfias megjelenésű, kedves, viszonylag jóképű, egyetemista vagy legalább is kifejezetten intelligens, érett gondolkodású, és baráti társaságának nagyobb részét nem melegek alkotják. A feltételeket komolyan gondoltam, s az általam felállított követelményeknek magam is megfelelek. Hajszín, szemszín, alkat nem elsődleges. Hosszú távú kapcsolat reményében várom a korban hozzám illő fiúk levelét. Jelige: John Anderson 3-8/2.

- Szeretetre vágyó és azt adni tudó 23 éves, 174 cm magas, 66 kg súlyú, szőke, kék szemű fiú vagyok. Keresem a barátomat, de még ez ideig nem találtam meg, illetve véget értek a kapcsolatok. Most egyedül vagyok már régóta és hiányzik egy 20-35 év közötti, mindent kedvelő férfi társasága. Én mindent

szeretek csinálni (sportban, szexben egyaránt), ami jól esik. A kívánatos szőrös testet szeretem, legyél izmos egy kicsit és ha úgy adódik szeress. Nem baj, ha nincs szőr a mellkasodon, csak adj magadra és feltétlen küldj fényképet magadról, amit vissza is küldök postafordultával. Jelige: Szakáll, bajusz ne legyen arcodon 3-8/3.

- Fiatal, lakással rendelkező fiú, aki szereti a zenét és a természetet, keresi intelligens, korrekt férfi barátságát tartós kapcsolat céljából, 26 év alatt. Távolság semmiképpen nem akadály. Minden fényképes bemutatkozó levélre válaszolok. Szélfhámók, alkalmi kalandkeresők kerüljenek. Jelige: Bolond Farkas 3-8/5.

- 48/165/48 keres egy embert, aki nem bizonygat semmit hangos szavakkal, s nem kér másféle gyöngédséget csak olyat, amelyet adni tud. Aki nem ígér semmit, s igazán adja azt, amiről előzőleg egy szót sem szólt. Jelige: Tolerancia 3-8/6.

- 25 éves, jóképű, férfias, izmos testű egyetemista keres hasonló adottságokkal rendelkező srácot tartós kapcsolat céljából. Nem baj, ha kezdő vagy, kis méret sem akadály. Csak fényképes levelekre válaszolok, a fotót visszaküldöm. Cím: Levélpresse, 1365 Budapest, Pf. 714, HM/100, Kapu jeligére.

- Keressük meg egymásban a boldogság kék madarát. Ha te is szeretetre és boldogságra vágyasz, akkor ne tétovázz! Keressük meg egymást minél hamarabb. Válaszodat várja

INGYENES SZOLGÁLTATÁSUNK

Aki hirdetni szeretne a MÁSOK-ban, fog egy papírlapot és kézzel vagy géppel néhány sorban leírja, amit ismertetni szándékozik. Tesz hozzá egy jeligét, végül zárójelben megadja a címet, ahova a válaszleveleket elküldhetjük. Ezt a címet természetesen nem közöljük le lapunkban.

Aki a hirdetésre válaszolni akar, levelét egy bélyeggel ellátott borítékba tegye, de ne címezze meg, mert a címet mi írjuk rá. Ezt így egy borítékban küldje el a mi postacímünkre: 1461 Budapest, Pf. 388.

A bélyeg ára budapesti címre 10 forint, vidékre 17 forint, külföldre 45 forint. (Lapunkat továbbra is társadalmi munkában készítjük, így nem áll módunkban a bélyegeket levelezőink helyett kifizetni és felragasztani az általuk ily módon "takarékosan" küldött borítékokra.)

Lapzártánk mindig a hónap első harmadában, 10-én van. Ha eddig beérkezik a levél, akkor a kért sorok biztosan benne lesznek a rá két hétre megjelenő lapunkban.

Ha valaki nem jelígyesen kíván hirdetni, hanem a postai fiók megadásával, kérjük félreérthetetlenül jelezzel! Nevet, lakás címet még kérdés esetén sem közlünk!

egy mások által jöke-pűnek tartott középkorú fiú. Válaszodat várom minél hamarabb 18-tól 40-ig. Csak kövér ne légy! Fotós levelek előnyben. Jelige: Tűzvirág 3-8/9.

- Külső és belső tulajdonságokra egyaránt igényes, kimondottan fiús szonó, de paszszív szerepet kedvelő, kizárólag nem dohányzó, jóképű, társaságban nem elveszett, vagány, kulturált, vidám alaptermészetű, 20-40 közötti, 170 cm feletti, arányos testalkatú fiú ismeretséget keresem, egy korrekt, tiszteleten és szereteten alapuló, kölcsönös szimpátia esetén akár határtalan ideig tartó kapcsolat kialakításához. Lehetőleg Budapestről és környékéről várom azon fiúk levelét, akik társaságuk és baráti körük ellenére is magányosak, mert egy valaki hiányzik az életükből. Jelige: Alapkö 3-8/15.

- Helló Fiúk! Szeretnétek, ha egy 19 éves, helyes srác oboázna nektek? Akkor írjatok! Csak egészséges, szuperhelyes fiúk, vagy fotómodellek írjanak. max. 24 évesig. Tartós kapcsolat is lehetsé-

ges. Egész alakos vagy aktfotót feltétlenül küldj, mert csak fotós levélre válaszolok. Jelige: Egészséges erotika 3-8/16.

- 29/172/63, bajuszos, helyesnek mondott, magányos srác megismerkedne őszinte, megbízható fiúkkal. Tartós kapcsolat csak egy volt és nagyon hiányzik egy kedves barát. Fényképet, illetve telefonszámot megköszönnék, de nem feltétel. Vidékiek válszát is várom. Jelige: A holnap a cél 3-8/17.

- Néhány tekintetben az átlagnál előnyösebb tulajdonságú huszonéves értelmiségi fiú nem túl felszínes, de nem is elkötelező kapcsolatára jóképű és/vagy jó testű, hasonló korú vagy fiatalabb, talán diák barátot keres. Legyél jóakarát ember, érdekeljen sok minden, és szintén kedveld a pornóvideózást, pettinget, maszturbálást, biztonságos szexet. Telefonszám célszerű lenne, bár én megfelelő válasz esetén majd mindenképpen adok, bízhatok bennem. Jelige: Együtt, egymásért, egyesült erővel 3-8/19.

- Szolid, szerény, középmagas, átlagos, 50 éves székely férfi augusztus közepétől egy hónapig lesz budapesti rokon vendége. Itt tartózkodása alatt szeretne megismerkedni olyan szexpartnerrel, akit simogatással, masszírozással és kölcsönös kézimunkával eljuttatna az élvezet csúcsára. Jelige: Erdélyi esély 3-8/20

- 22 éves, 180 cm magas, arányos és szőrös testű, barna hajú, zöld szemű, helyesnek mondott srác vagyok. Szeretem a természetet, a zenét, videózást, olvasást és még legalább egy tucat dolgot. Még nem volt ilyen jellegű baráti kapcsolat, de már nagyon szeretnék megismerkedni egy fiúval, aki monogám típus, intelligens, értelemben és értelemben nem szenved hiányt és szexuális fantáziájában egy kicsit túlfűtött, nagy potenciájú, szereti a pettinget, az orális esetleg az anális szeretkezést vagy más „szexi játékot”. Én is rendelkezem ezekkel a tulajdonságokkal. Csak olyan srácok írjanak, akik hosszú távú kapcsolatot szeretnének kialakítani, mely a megbízhatóságra, őszinteségre épül. Kalandorok kíméljenek! Ami még fontos, lehetőleg ne legyél 32-nél több, bajszos vagy szakállas, illetve viselkedésben nőies. Lehetőleg fotós és/vagy telefonos részletes bemutatkozó levelet várok, melyben őszintén írd meg vágyaidat, igényeidet. Minden levélre válaszolok telefonon vagy írásban. Fotót kérszre visszaküldöm. Írj bátran, hogy kívánságaidat teljesíthessem. Jelige: Kölcsönös diszkreció 3-8/21.

- 24/177/60, arányosan vékony testalkatú, nem tök helyes, de jóképű, aktív srác vagyok. Külsőre inkább kamaszos, mint mar-

káns, férfias; az ágyban gyengéd, de ugyanakkor kellőképpen férfias is; egyébként pedig őszinte, romantikus, természetkedvelő és egy kicsit bohém. (Persze tudok komoly is lenni, ha kell.) Csak akkor írd, ha te is egy komoly, tartós, monogám kapcsolatra vágysz, ami esetleg még egy életre szóló is lehet. Különösen izgat a fekete haj, a szőrös test (bár egyáltalán nem fontos, hogy ilyen legyél), de csak akkor fogjuk egymást igazán jól megérteni, ha őszességében egy „lányos lelkivilágú” srác vagy. Fontos még, hogy 30 évesnél fiatalabb, vékony vagy átlagos testalkatú és legalább egy kicsit jóképű legyél. Telefonszám jó lenne, de az sem baj, ha nincs. Cím: 1243 Budapest, Pf. 513.

- Középkorú, 183/82/18x4,5 paraméterekkel rendelkező, jó megjelenésű, diplomás, idegen nyelveket beszélő férfi vagyok. Hosszabb távra olyan testi-lelki jó barátokra vágyom, aki aktív szerepre vágyik és szimpátia esetén az együttélést is vállalná. Vidéki vagy külföldi levelet is várom. Ha van fotód és telefonszámod - ez előnyben. Minden levélre válaszolok. Jelige: Lakás megoldható 3-8/25.

- Budapesten élő 29 éves, magas, jó megjelenésű, HIV-pozitív fiú keresi társát, barátját, aki ha nem is jár hasonló cipőben, mégis megfelelően képbe tudja helyezni az efféle dolgokat, és elképzelhetőnek tart egy kölcsönös megértésen és szereteten alapuló hosszabb lélegzetű kapcsolatot. Jelige: Ich kann wirklich nichts dafür! 3-8/26.

- Negyvenes, fiatalos külsejű, jó megjelenésű, lányszerepet ked-

velő férfi, 182/80/19 paraméterekkel vágyik egy kellemes szexpartnerre olyan férfi személyében, aki az átlagosnál nagyobb és intenzívebb potenciával rendelkezik. Vidékiek levelét is várom. Fotó előnyben. Jelige: Hosszú távra 3-8/27.

- Bécsben tanuló, jó megjelenésű pesti diák (24/185/72) szeretne megismerkedni egy fiatal, jóképű, intelligens fiúval. A távolság talán nem lesz akadály, hogy egy tartós kapcsolatot felépíthessünk. Én gyakran járok haza, és néha Te is meglátogathatsz. Ha tehát egy színvonalas, mély érzelmekkel és gondolatokkal töltött, őszinte barátságra vágysz, írd a következő címre (lehetőleg fényképpel): Postfach 132/M, A-1081 Wien.

- 42/176/74, szőkésbarna, bajszos, érzelmgazdag, rendezett körülmények között élő, utazást és színházat nagyon kedvelő férfi vagyok. Keresem hasonló korú és beállítottságú, őszinte, igaz barátomat, akivel szeretném, hogy egész életünkben együtt és egymásért éljünk. Jelige: Boldog jövőt együtt 3-8/35.

- 45/183/83, jóképű, barna hajú, bajszos, minden iránt érdeklődő, társaságot, utazást, sportot kedvelő férfi keres hasonló beállítottságú jó barátot 40 éves korig. Őszintén megmondom, hogy sajnos enyhén mozgáskorlátozott vagyok. Hosszú tartós barátságra vágyom. Jelige: Szebb jövőt együtt 3-6/29.

Vidéki társ- keresők

(postaköltség: 17 Ft)

- S.O.S.! Egy huszoneves, szeretetre vágyó vidéki srác vagyok. Szeretném megtalálni

testi-lelki jóbarátomat 20-32 év között. Lakás van, s ha szimpatikusok vagyunk egymásnak, és te is úgy akarsz, hozzám is költözhetsz. Ha van fényképed, küldhetsz. Írd minél előbb, hogy mihamarabb megismerhesük egymást. Jelige: Boldogságra vágyom 3-8/7.

- 34 éves, Bud Spencer alkatú, de bajsz, szakáll nélküli, jó kiállású, jó humorú férfi homovideózást, filmeket, mozi kedvelő, idősebb, megértő barátokra vágyó, 18-20 év körüli, helyes szolid, odaadó, jótettű srácot keres igazi komoly kapcsolathoz Salgótarján és környékéről. Nem futó kalandot keresek, hanem egy szeretni tudó fiú barátságára vágyom. Ha vonzódsz az idősebb, markáns férfiakhoz, akkor írd. Cím: T. J., Salgótarján 1., Pf. 354.

- 21 éves, arányos testalkatú, jóképűnek mondott barna srác Zala megyei barátot keres. Jelige: Játék határok nélkül 3-8/10.

- Megismerkednék olyan fiúval, ki tartós kapcsolatot szeretne, de a kapcsolatban nem a szex lenne a főszereplő. Tudna szeretni és mindazt viszonzni, melyet én is nyújtok és érzek iránta. Én 25 éves, 170 cm, 56 kg, barna hajú és szemű vagyok. Leveleket 25 éves korig várok. Minden levélre válaszlok. Jelige: Szeretet a fontos és nem a szex 3-8/11.

- 20 éves, Békés megyei, barna hajú, 168/55, érzéki, a szexben tapasztalatlan főiskolás fiú keresi 18-45 közötti tapasztalt, értelmes, perverz barátját, aki bevezeti a testi szerelembe. Jelige: Love Sex Intelligence 3-8/13.

- 43/160/50. Szeretnék megismerkedni hasonló korú férfival, aki 23 cm-es szerzőszámmal rendelkezik. Jelige: Barátság 3-8/23.

- 20 éves, Szolnok megyében élő fiatal fiú vagyok. Keresem azt a fiút, aki szeretetet tud nyújtani nekem és azt viszonzom is neki. Legyél 18-35 év között, ne legyél kövér és önmagadat adó. Én 180 cm magas, 70 kg vagyok, zöld szemű. Őszinte leveleket várok, kalandorok kíméljenek, csak komoly szándékúak írjanak. Jelige: Lakás szükséges 3-8/24.

- Nem vagyok már fiatal, sem jóképű, sem jómódú. Álmodozó vagyok. Álmaimban mindig fiatal, vékony, szőrös testű fiúval videózunk és közben furulyázunk. Biztosan van ilyen fiú. Kérlek írd, fotó nem fontos. Jelige: Várlak, siess... 3-8/28.

- Az ezoterika iránt is érdeklődő, 38 éves férfi a keleti ország-részből keres egészséges, monogám barátot, szeretőt, társat (lehetőleg egy személyben). Olyan fiú levelét várom, ki úgy gondolja (érzi), vágyik szeretni és ki mer szeretetet fogadni egy talán belül hiperérzékeny, de valójában pozitív gondolkodású férfitől. Jelige: De- viációk 3-8/29.

- Hosszan tartó simogatásokhoz kedvet érző, szenvedélyes, de nem csak akrobatikus szeretkezésekre vágyó, intelligens partnert, társat, barátot keres egy harmincas, némi humorral és intelligenciával felvértezett - de hát ilyen az élet - elképzelt és talán ezért olykor olykor/gyakran túlságosan visszafogott férfi. Jelige: Suttogások és simogatások 3-8/30.

- Ha néked is nehéz napokat okoz a másság, kérlek írd egy, a harmincas éveinek vége felé cammogó mackónak, ki talán szárnyakat is kaphatna egy barátságtól. Jelige: Homonogám 3-8/31.

- Azt hiszem nehezen viselem a plátói kapcsolatokat és a próbálkozásokat a nyilvánvalóan homo, de sajnós látens fiúkkal. Nyílt, őszinte, becsületes kapcsolatot szeretnék, olyat, melyet kölcsönös érdekeink alapoznak meg, és olyat, melyet az egymásra hangolódás erősít. Jelige: 37/183/86... 3-8/32.

- 18/170/60 fiú keresi őszinte barátját, illetve szerelmét, kedvesét. Olyan 20-25 éves, 180 cm magas, nem kövér, nem sovány, barna hajú fiút keresek, aki őszinte és magányos és szeretni tudó ember tud lenni a másikhoz. Ha van ilyen, kérem írd, írd minél hamarabb. Fényképet várok, amit az enyémmel visszaküldök. Én dohányos vagyok és kérem, aki dohányos, olyanok írjanak inkább, de minden levélre válaszolok. Lakás jó lenne. Jelige: Ha szeretsz, akkor írd gyorsan, várlak 3-8/34

- Sziasztok fiúk! Keresek egy - de több is lehet - külföldi diákot, lehetsz bármilyen színű nem számít. Sportos, fiatal és megbízható légy. Magamról csak annyit, aktívan sportolok, fiatal, egészséges fiú vagyok. Várom leveled és számíthatsz a diszkréciómra. Jelige: Sakk tábla 3-8/36.

- Fiúk! Végre szeretném megtalálni társam, barátom egy megértő fiatal fiú személyében. Az igazit keresem már régóta, de eddig csak csalódtam. Én 25 éves, barna hajú, 171/62, vidám srác vagyok. Szeretek kerék-

pározni, zenét hallgatni, napozni. Jelenleg lakásomban egyedül élek. Csak az írjon, aki úgy gondolja, hogy tartós kapcsolatot tud létesíteni. Jelige: Adonisz 3-8/39.

Vegyés

- Keresek fotóst, ki egy 30 éves, szőke, hosszú hajú srácról egy-két erotikus fotót készítene. Nagyon szeretem az oboázást, jó lenne, ha esetleg ilyen póz is készülne. Természetesen az anyagiakat rendezem, mely sajnós szükséges. Cím: 1399 Budapest, Pf. 701/49.

- Olyan fiúk kapcsolatát keresem, akik 180 cm fölöttiek, lehet szőke, barna vagy fekete hajú. Fontos, hogy abszolút arányos testű, vagy izmos, de nem túlzásba vitt bodys külsejű. Lehetőleg nem bajuszos és szakállas, inkább csak enyhén szőrös vagy szőrtelen. Fotómodell szépségű, és akik tanulnak vagy szeretnek táncolni is. A biszexualitás előnyben, de abszolút férfias meleg fiúk is jelentkezzenek. A lényeg, hogy karrierre vágyók írjanak és megbízhatóak. És egy nagy kérdés: csak egész alakos akt vagy fürdőruhás levelekre válaszolok. A fotót visszaküldöm. Jelige: Csúcsszuper show 3-7/1 (10 Ft).

- Sürgősen jelentkezzenek azok a fiúk, akik férfias külsejűek, sportos, enyhén bodys testűek, magasak (min. 180 cm), érdekes vagy szép arcúak, ápoltak és szívesen vállalnának férfi-sztriptízt. Vidékieknek szállást biztosítva, de kivételes esetben budapestieknek is. A levélben mellékelj akt vagy fürdőnadrágos képet is, egész alakosat. Fotós levelekre biztos válasz! Jelige: Aki mer az nyer 20-tól 29 évesig 3-8/1 (10 Ft).

- Fiatal fiú várja szombat esti szexvideózásra kezdő diák, katoná, biszex főiskolás, egyetemista fiúké jelentkezését. Csoportos önkielégítés is lehetséges. Vidékieknek szállási lehetőség van. Jelige: A Vargáék ablaka 3-8/4 (10 Ft).

- 39 és 44 éves pár másik pár vagy párok vagy magányosok társaságát keresi. Szeretnénk kilépni a négy fal zárttságából, közös programokon részt venni. Nem klubot szervezünk, hanem kis baráti társaságot. Jelige: Békés 047 3-8/8 (17 Ft).

- 50 éves, bajuszos, diplomás értelmiségi albérletébe megbízható szobatársat keres. Jelige: Összkomfortos 3-8/12 (10 Ft).

- Kizárólag nem dohányzó, kulturált, rend- és tisztaság szerető, tanuló vagy dolgozó magyar fiú (1-2 fő) részére telefonos lakásom különbejáratú szobáját kiadnám. 10000 Ft/hó rezsivel együtt. Jelige: Tabumentes 3-8/14 (10 Ft).

- 20/175/62, jóképű, szegedi fiú vagyok. Augusztus végén vagy szeptember elején szabadságra szeretnék menni. Csak jóképű, de intelligens fiú levelét várom az ország bármely részéről a szabadság élményekkel teli letöltésére. Jelige: Lépj ki magányodból 3-8/18 (17 Ft).

- Nyugat-magyarországi megyeszékhelyen a nyári szünet még hátralévő idejére szívesen biztosítok ingyenes szállást 2-3 éjszakára (maximum 4 fő) meleg, sportot és természetjárást kedvelő egyetemi és főiskolai hallgatók részére, előzetes egyeztetés alapján. Jelige: Kölcsönös bizalom 3-8/33 (17 Ft).

KEDVES MAGYAR FIÚK

Keresünk olyan 18-35 év közötti helyes fiúkat, akik szívesen vállalkoznak

fotózásra illetve videofelvételekre

NÉMETORSZÁGBAN.

Jelentkezés:

német, angol vagy magyar nyelven írt levélben.

Fényképet küldj magadról!

Bővebb részletek a kapcsolatfelvétel után.

Cím: Ralf Steinhage

Sauerland Str. 7.

51688 Wipperfürth-Ohl

Németország

- Ingyenes otllakást biztosítok Szentendrén kertgondozásért cserébe hosszútávra, akár évekre is. A ház télen nem lakható, de szükség esetén a szállás egyéb módon megoldható ebben az évszakban is. Csak megbízható, kerestet szerető és hozzáértő fiú/férfi jelentkezzen. Hegyoldal, jó levegő, napfény, csodás panoráma (és kilátások a jövőre nézve). Jelige: Egy rendes barát nem akadály 3-8/37 (10 Ft).

- Júniusi hirdetésemre júliusban érkezett válaszod, így a megadott időben a szegedi számot sem tudtam felhívni. A jeligém „Békés megye” volt. Ha aktuális még az ügy, kérlek írd. Jelige: Iván 3-8/38 (17 Ft).

Külföld

- Ausztráliában élő, 51 éves, magyar származású férfi levelező társat keres. Jelige: Melbourne 3-8/40 (50 Ft).

HAPPY BOYS

GAY TÁRSKERESŐ!

TÁRSKÖZVETÍTÉS-SZEXPARTNER KÖZVETÍTÉS
KIZÁRÓLAG MELEG,

ILLETVE BISZEX FIÚK RÉSZÉRE!

MI CSAK FIÚK KÖZVETÍTÉSÉVEL FOGLALKOZUNK!

GARANTÁLT CÍMKÖZVETÍTÉS.,

MAXIMÁLIS DISZKRÉCIÓ.

KÉRÉSRE TITKOS CÍMKEZELÉS: VÁLASZBORÍTÉKBAN

MEGKÜLDJÜK DÍJTALAN TÁJÉKOZTATÓNKAT,

JELENTKEZÉSI LAPPAL EGYÜTT.

CÍM: HAPPY BOYS

Budapest Pf. 537. 1462

(A diszkréció érdekében a levelek H.B. címmel is küldhetők a postafiókcím és irányítószám megadásával.)

- Quebec City, Canada. Guys 18-30, welcome to my house, free, as friends, for the pleasure of meeting, making your vacations more affordable. Joyful host, guide, contact, no fuss just fun get-together. Am Handsome 47, sincere, honest, happy, cool guy, like art, sport, healthy life, straight act. Call Pierre, Québec City (418) 658-1420, write + photo, Box 1212 Haute-ville, Québec City, Canada GIR 5A7.

- Külföldön élő magyar művész (52/185), rövidesen Budapestre látogat. Érdeklődés, aktív partnert keres 30-50 évesig színház, koncertlátogatásra, utazásra, vendégeként. Cserelátogatás lehetséges! Minden levélre válaszolok. Cím: Paul Po Box: 9010 Tel-Aviv 61090, Israel. Tel.: 53-73-557 (az esti órákban)

- Húsz-harminc év közötti, jó kinézetű, a sajátjéhez hasonló érdeklődési körű magyar melegekkel levelezne egy seattle-i (USA) fiatalember. Seattle belvárosában él és egy exportőr cégnél dolgozik, de emellett angolt is tanít. Szereti a zenét, a táncot és a sportot, érdeklődik a nyelvek iránt. Kék szemű, szokásos világosbarna hajú, önmagát átlagos kinézetűnek tartja, barátai szerint vonzó. Kér fényképet, melyet maga is viszonz. Tartós kapcsolatot szeretne kiépíteni. A közeljövőben magyarországi látogatást tervez. Cím: Jonathan Gann, 505 Belmont Ave E. 601, Seattle WA 98102, USA.

- Külföldi meleg aktivisták részvételével szervez nyári rendezvénysorozatot a meleg melegek egyesülete, a Variants klub. Bár a rendezvénysoro-

S Z E G E D

KÖRNYÉKI SRÁKOK
JELENTKEZÉSÉT VÁRJA
A TINI STUDIO
HOMO FILMSZEREPRE.
JELENTKEZÉS
A STUDIO CÍMÉN
FÉNYKÉPES
BEMUTATKOZÁSSAL.
CÍM: TINI STUDIO,
1243 BUDAPEST,
PF. 700.

zat egy július eleji találkozóval már kezdetét vette, az augusztusi és szeptemberi programra még lehet jelentkezni. Az augusztus 12.-17. közötti találkozót a kelet-lettországi Latgale-ben tervezik. A harmadik nagy összejövetelt II. János Pál szeptember 6.-11. közötti lettországi látogatásának idejére tervezik. Érdeklődni: Valdis and Andris, P.O.Box 439, LV-5417 Daugavpils, Lettország. Tel: (1354) 35700.

- Intelligens, nem nőies magyar levelezőtársat keres egy részben magyar származású, de angolul beszélő, 48 éves, de koránál fiatalabbnak látszó amerikai férfi. Cím: Arthur Rubin, 2021 4th Ave. N. No. 7, Seattle, WA 98109, USA.

- Ingyenesen felajánlja vendégszobáit Kanadába látogató magyar melegeknek egy québeci meleg férfi. Pierre nem vár semmiféle anyagi vagy szexuális ellenszolgáltatást, csupán szeret megismerkedni új, idegen országokból jött emberekkel, élvezni a társaságot, barátságukat. Szívesen segít eligazodni a városban, megtalálni a látnivalókat és a meleg találkahelyeket. Angolul is beszél. Cím: Pierre Chouinard, 730, Jacques-Berthiaume, app. 3, Ste-Foy, Québec, G1V 3T1, Kanada. Tel: (418) 658-1420.

Keskeny párhuzam

Felvetődött bennem a kérdés, vajon egy közösség, egy népcsoport összetartó erejét csupán szokásai, akcentusa, származása körüli mondavilág motiválja, vagy közös sorsának alakulása sem elhanyagolható tényező?

Hallottam, kiállítás nyílt, melynek alkotói cigányfestők, s ezen felül „népi” festők, de munkásságuk mégsem sorolható be a népművészet veretes ágai közé. Számukra a plajbász, a festék olyan eszközök, amelyek az együtt megélt hétköznapi egyediségét és egységességét vetítik, jelenítik meg a vásznon. A képek keretét az a bizonyos közös sors adja, amely körüllegi, észrevehetően átfedi a munkákat.

De észrevehető-e a sorsüldözöttség, a cigányság jelen helyzete a témaválasztás mögött? Lehet-e népnek hasznos prófétája egy cigány festő, s szándékában áll-e a figyelem felkeltése azon irányba, hogy e nép jobb sorsra érdemes, s jogtalanul vádolt közösség? A válasz: közvetve vagy közvetlen, de igen.

Ha ez utóbbi – tehát a közvetett – lehetőséget vizsgáljuk, rájövünk, hogy egy ilyen kép ereje éppen abban rejlik, hogy – nem csupán a téma, de a naív ábrázolásmód is – vidámságot, a megismerés őszinte örömét adja. Helyesnek tűnő lehetőséget kínál, hogy nemcsak a cigányság, de bármely népcsoport vagy kisebbség, melyet külső társadalmi vagy politikai erő megfojtani készül, a leghatékonyabban akkor védekezhet, ha saját szokásait, közös erényeit, az együtt átörökített szakrális képes megőrizni, s a gyakorlatba vég-

re (vagy ismét) átültetni. A cigányság ebből a szempontból elhanyagolta tevékenységét, bár elismerem, ebben fő vetekesnek tekinthető a városi létforma is. Kisebbségnek tekinthetjük őket, de inkább a társadalmi közmegejtés, mint – a nem is olyan csekély – létszám szempontjából.

Ennek a közmegejtésnek van lesújtó véleménye a többi – nem „népi” – kisebbségről, például a homoszexuálisokról is, mégis nehezemre esik a párhuzamot meghúzni a cigány nép hátrányos helyzetét s a mi hátrányos helyzetünk között. A cigányság ugyanis – ha sejtésem nem csal – egy saját, ősi élettérrel, életformával megfosztott, s idegen környezetben talajt vesztett népcsoporttá vált. Valaha élő „farkastörvényeit” keservesen és dühös igyekezettel próbálja átörökíteni új városi környezetébe, s ez egy más törvényekhez szokott társadalmi rend fejében csak ellenkező, sőt elítélő véleményt szül.

A homoszexuálisokkal azonban más a helyzet. Ezt a (szub?) kultúrát annyiféle ember alkothatja, ahány csak él a Földön, s „csak” egy közös vonás rejtezik mindannyiukban: a szexualitásuk által meghatározott életforma. A melegek soha nem jelentettek szakrális közösséget, nem az élet minden területére kiterjedő tulajdonságeggyüttes alkotja őket, hanem csupán egy tulajdonsághalmaz, a párválasztás. Tehát ha a cigányság – a tárlat képein oly szép számban jelenlévő szokásaik közül csak egyetlen (például: foglalkozás vagy étkezésszerű) függvényében alkotna egy közösséget, formájában máris közelebb

állna a homoszexuálisok csoportjához. Hogy népcsoportok soha nem állhatnak egy fokon a homoszexuálisokkal a kisebbségi ranglétrán, történhet meg az, hogy egy radikálisabban gondolkodó társadalmi réteg fontosabbnak véli megvédeni egy populáció érdekeit, mint a homoszexuálisokét. Ez számomra érthető is, ám azt nem szabad elfelejtenünk, hogy egy cigány származású fiatalember otthoni környezetben szégyenérzet nélkül vállalhatja származását, gyakorolhatja népének szokásait, míg meleg társa csak „idegen” közösségben, sokszor titkos kapcsolataiban teheti ugyanezt. Lassanként kiderült tehát, hogy egyetlen keskeny párhuzamként csupán a sorsüldözöttséget húzhatom meg élesen, a többi rejtve marad.

Ennek fényében tekinttem meg a „beszélő” képek sorát, melyek nem könnyörögtek és nem panaszkodtak, talán csak nem akartak beletörődni, nem akarták elhinni, hogy egy embert nem szándékai és embersége, hanem származása és szokásai szerint is felelősségre lehet vonni. Én sem hiszem, s legyen ez motivációs erő mindannyiunk számára. E kiállítást pedig nem csupán azoknak ajánlom, akik a naív művészet lelkes rajongói, hanem minden embertársamnak, aki hittől vezérelt, lelkes képeket akar látni.

Megtékinthető a Kossuth téren, a Néprajzi Múzeum második emeletén, az év végéig.

Fekete Zoltán

KAKUKKTOJÁS

A Fiúk a csapatból sikersorozata után szeptember 10-én bemutatják a Karinthy Színházban Harvey Fierstein világhírű darabját a Kakukktojás (eredeti címe Fáklyaláng trilógia). A darabot Karinthy Márton fordította és rendezte.

A transzvesztita Arnold szerepét, aki meleg és zsidó kisebbségi identitástudattal harcolja meg saját életét és boldogságát – akit a filmben maga a szerző alakított – a szőke és kékszemű Cseke Péter játssza. Anne Bancroft, a film nagyszerű Mamája után a magyar színpadon ezt a szerepet Margitai Ági kapta meg. A szereposztás más meglepetéseket is tartogat még, melyet a következő számunkban részletezünk.

20 Mások

ANGEL BAR

Budapest, VIII., Rákóczi út 51.
(Tungsram udvar)

A söröző

minden nap este 8 órától hajnalig tart nyitva.

Diszkó:

csütörtökön, pénteken, szombaton és vasárnap este 10 órától hajnalig.

Műsor:

csütörtökön és vasárnap éjfélkor.

Die Bierstube

hat jeden Tag von 20 Uhr bis früh geöffnet.

Die Disco:

Donnerstag, Freitag, Samstag und Sonntag von 22 bis früh geöffnet.

Shows:

Donnerstag und Samstag um Mitternacht.

The pub

is open every day from 8 p.m. till dawn.

Disco:

Thursday, Friday, Saturday and Sunday from 10 p.m. till dawn.

Shows:

Thursday and Sunday at midnight.

Néma csönd

Alig múlt két hónapja, hogy lelken-deztünk az Alkatraz, az akkor legnagyobb budapesti meleg diszkó megnyitása feletti örömmünkben.

A májusi számunkban még ezt írtuk: „Sajnos hozzászoktunk már, hogy a meleg világban tiszavirág életűek a szórakozóhelyek, de azért nem adtuk fel a reményt, hogy lesz egyszer végre egy stabil, mindig nyitva tartó hely. Talán ez lesz az. Az Alkatraz.”. Már csak azért is bizakodtunk a hosszú életben, mert a tulajdonos azt nyilatkozta lapunknak, hogy tíz évre bérelte ki a helyiséget.

Hogy mi történt, nem tudjuk. Csak arról tudósíthatunk, amit bárki a saját szemével is tapasztalhat, ha elmegy az Ipar utca sarkára. Az Alkatraz ajtaja zárva, bent homály és néma csönd. Nem sikerült senkit utólérmünk, aki érdemben nyilatkozhatott volna a bezárás okairól. Lehet, hogy csak átmeneti ez az állapot, lehet, hogy végleges, lehet, hogy új terveket forgatnak a fejükben, lehet, hogy végképp szakítottak a meleg éjszakával. Találgatni lehet, megalapozatlan híreket terjeszteni nem akarunk.

Ami biztos: az Alkatraz június 24. óta zárva tart. Ami bizonytalan: kinyit-e valaha újra. Ja és még egy: nem maradtunk diszkó nélkül.

Gladiátor a hátizsákban

Ha megkérdezed valakitől, hogy mit tud Spartacusról és azt a választ kapod, hogy az egy útikalauz, akkor biztos lehetsz benne, hogy az illető meleg.

Az elmúlt 22 év alatt (ennyi ideje jelenteti meg egymást váltva több kiadó) a homoszexuálisok körében fogalomként vált a Spartacus Gay Guide, ami nélkül nem szívesen indulnak külföldre. Ez az ezernyelvű, 20 oldalas könyv a világ százötvenkilenc országáról tartalmaz hasznos információkat. Még azok is könnyedén használhatják, akik anyanyelvükön kívül semmilyen más nyelvet nem beszélnek, hiszen az, hogy bar, club, restaurant vagy sex shop mindenki számára érthető. Aki pedig csak gügyög a világnyelvek egyikén, az végképp könnyű helyzetben van, mert ez az útikönyv öt nyelven tájékoztat: angolul, németül, franciául, spanyolul és olaszul.

Az országok ábécésorrendben követik egymást. Algéria nyitja és Zimbabwe zárja a sort. Köztük az ismertebb és a turisták által sűrűn látogatott országokon kívül szerepel sok egzotikus hely, mint Grenada, Honduras, Kamerun, Mali, Zaire és sorolhatnánk még tovább.

Minden ország neve alatt rövid ismertetőt találunk nagyságáról, lakói számáról, hivatalos nyelvéről, pénzéről, fővárosáról,

időjárásáról, homoszexualitással kapcsolatos törvényeiről, arról, hogy hány éves kortól nem büntetik az azonosneműek kapcsolatát és az AIDS-helyzetről. Ezután következnek a városok, az ott található meleg bárók, éttermek, kávéházak, uszodák, strandok, diszkók, szexüzletek, szállodák, ismerkedőhelyek, szaunák, bőrös klubok, könyvesboltok, Jack-Off-Partik, egyesületek, egészségügyi intézmények címeivel.

Ahol szükséges, például parkoknál, nudista strandoknál pontos útbaigazítást kapunk, hogy hova érdemes menni és mikor. Az is kiderül a tájékoztatóból, hogy hol számíthatunk „jó akcióra”, hová veszélyes elmenni, hol lehetünk teljesen biztosak a közönség összetételéről és hol csak nagy valószínűséggel. A tájékoztató segít, hogy a nagyobb városokról vázlatos térképet közöl, megjelölve rajta az ismertetőben feltüntetett címeket.

A kiadó megpróbálja nyomon követni korunk viharos gyorsasággal végbemenő történelmi változásait is. Legújabb könyvében már külön szerepel Bosznia-Hercegovina, Jugoszlávia, Szlovénia és Horvátország (Croatia), Csehország és Szlovákia, valamint megtalálható Litvánia, Lettország és Oroszország.

A Spartacusban természetesen Magyarország is szerepel. Érdekes felfedezés, hogy Budapesten, Debrecenen, Dunaújvároson, Miskolcon, Nyíregyházán, Pécsen, Siófokon, Székesfehérváron és Szegeden kívül Egerszalók és Gyöngyös is szerepel a meleg szempontjából említésre érdemes városaink között. Egy ilyen, évente kiadásra kerülő tájékoztató sem lehet teljesen napra kész, főleg, ha figyelembe vesszük a budapesti gyorsan változó helyzetet. Így érthető, ha a diszkóknál egyedül az időközben bezárt Arizona szerepel.

A Spartacus eddig nehezen volt hozzáférhető a magyar meleg számára. Vagy külföldön kellett rááldozni a nehezen összekuporgatott kemény valutát, vagy itthon valamelyik ismerőstől kölcsönkérni a régi, agyonolvasott, idejétmúlt adatokat tartalmazó útikönyvet. Igaz, tavaly már felbukkant egy-egy friss példány a szexüzletek polcain, de ezekért csillagászati összegeket kértek. Idén végre megoldódn látszik ez a gond. A Connection Csomagküldő Szolgálat nagy készletet hozott be az országba a legújabb, '93/94-es kiadásból. Tőlük az: 1399 Budapest, Pf. 701/1027-es címen utánvétellel megrendelhető. 1700 forintba kerül, ami azért is meglepően olcsónak számít, mert az eredeti ára: 39,80 DM.

BT. Csomagküldő Szolgálatának ajánlatai:
Megrendelhető: 1399 Budapest, Pf. 701/1027

Connection

uhc 1503

uhc 1513

30 LAS VEGAS - LOVE GODS Best.-Nr. uhc 1524

uhc 1664

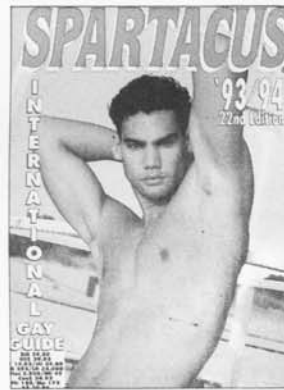
33 CUMMIN UP 3-2 (10) Best.-Nr. uhb 1765

34 RAW & HARD # 1 Best.-Nr. uhb 1766

35 STIFF CRAVING Best.-Nr. uhb 1767

Rendelésnél kérjük feltüntetni a fotómagazinok betű- és számkódjait, illetve a darabszámot. Fizetés utánvétellel: a magazinok ára plusz a postai díj. A magazinokat a megrendeléstől számított két héten belül postázzuk, diszkrét csomagolásban.

A színes amerikai fotómagazinok közül ez alkalommal a fentieket mutatjuk be.

Áruk: [uhc 1503-1513] 500 Ft/db., [uhc 1524-1664 és uhb 1765-1767] 650 Ft/db., [Spartacus Gay Guide 93/94] 1700 Ft.

KINEK JÓ A GETTÓ?

Szörnyű hangzású szó a gettó. Ahová a nyomor vagy az elállatiasodott hatalom kényszerít embereket. Sokan azt mondják, hogy a homoszexuálisok önként hozzák létre saját gettóikat akkor, amikor a magánéletüket kizárólagosan saját köreikben élik. Csak homoszexuálisokkal tartanak fenn baráti viszonyt, csak homoszexuális szórakozóhelyekre járnak, nyaralásaik során a homoszexuális paradicsomokat keresik, és ha tehetik, például San Franciscóban, vagy más világvárosokban, homoszexuális negyedekbe költöznek. A melegek egy része lehetőleg meleg orvossal kezelteti magát, meleg utazási irodában foglaltat helyet a repülőgépre, olyan munkahelyet tart ideálisnak, ahol meleg a főnök és szereti, ha abban a házban, ahol él, még rajta kívül lakik néhány másik meleg is.

Amikor megalakult a Homeros Egyesület, kezdeményezte olyan nyelvtanfolyamok indítását, amin csak melegek vennének részt és meleg tanárok oktatnák a különböző nyelveket. A tanfolyamok nem lettek igazán sikeresek – ki tudja, miért –, de az biztos, hogy már az első pillanattól sokan támadták, mondván: micsoda gettószellem! miért kell egy nyelvet a szexuális vonzódás alapján szelektált csoportban tanulni.

Tényleg. Miért? Hát először is: nem kell. Ha valaki nem úgy akar, akkor beiratkozhat a számtalan olcsóbb, drágább, intenzív, relaxás, szintentartó, beszéd-készségnövelő, kiscsoportos, nagycsoportos tanfolyamok egyikére. De mi van akkor, ha az illető gátlásos? Talán éppen azért, mert meleg. Ha már előre megizad a tenyere attól a gondolattól, hogy rá

fognak kérdezni a családi állapotára, hobbjára, magánéletére és nem elég, hogy össze kell állítania dőcögve angol, német vagy ógörög nyelven a mondanódóját, még arra is figyelnie kell, hogy nehogy elárulja magát. Arról nem is beszélve, hogy tanulhat rengeteg, számára fölösleges dolgot a családról, a gyereknevelésről, iskoláról, óvodáról, viszont soha sem fog hallani (és persze nem is kérdezhet) olyan speciális szavakat, amik egy külföldi fürdőben, a nudista strandon, ismerkedés közben elkerülhetetlenek és egy részük még a szótárakban sem lehet fel.

Íme a válasz: szükség van (azaz lenne) erre a fajta szexuális hovatartozás alapján választott nyelvtanfolyamra. Egyrészt a speciális szókészlet és érdeklődési kör miatt, másrészt azért, mert sokan közülünk a megaláztatástól való félelmük miatt olyan gátlásosak, hogy indifferens közösségekben mukkanni sem mernek, míg hasonszőrűek között oldottabban tudnak a tananyagra koncentrálni.

És mi a helyzet a szórakozóhelyekkel? Miért lenne szükség elzárkózni a külvilágtól? Miért kell titkolózni, homályba burkolva élnünk és szórakoznunk, amikor az az igényünk, hogy teljes értékű emberként fogadjanak el minket a kívülről? Ez nem a meleg intoleranciája? Ők hoznak létre zártkörű klubokat, diszkókat, bárakat, ahová nem engedik be a jószándékú idegent.

Csak hogy. A heteroszexuálisoknak számtalan éjszakai és nappali étterem, bár, presszó, pizzeria, zenés és zenementes szórakozóhely áll a rendelkezésére.

Jószerezve (egy-két kivétellel) az összes szórakozóhely a heteroszexuálisoké, ahová természetesen homoszexuálisok is elmehetnek (nincs sehová kiírva, hogy buziknak belépni tilos), de akkor a saját érdekében jobb, ha heteronak álcázzák magukat. Hiába van valaki a barátjával, ilyen helyen nem engedhet meg magának semmiféle bensőséges gesztust, amit a többség minden további nélkül a barát-nőjével szemben megtehet. Nem simíthatja meg a haját, nem ölelheti át, vagy csókolhatja meg. Vagy ha igen, akkor jókora botrányt kockáztat. Félt, hogy a jóízű és a közszemérem nevében számon fogja kérni a környezete a viselkedését (elképzelt, hogy meglehetősen durva, megalázó formában).

Hát akkor most mi van? Ha a külvilág előtt nem lehet, akkor csak létre kell hozni valamit, ami a világot imitálja és szabadnak érezheti magát benne az ember. Mert egy szórakozóhely mégiscsak olyan, mintha kimentem volna a négy fal közül, mintha kiléptem volna az ajtómon, de azért körül vagyok bástyázza a biztonságomat garantáló rendszabályokkal. Sokan azért fizetik meg ezeknek az éjszakai „mini világoknak” a borsos árait, mert ez azon kevés helyek egyike, ahol önmaguk lehetnek.

Vajon mit érez egy meleg, ha kifizetve a háromszáz forintos belépőt szemben találja magát egy vidám társasággal – belvárosi aranyifjakkal, karjukon illatos hölgyekkel –, akik közül az egyik fiú jópofán megjegyzi: „Hozzám ne érj, rohad buzi”? (Mint ahogy az, egy azóta már megszűnt mulatókban megtörtént.) Ilyenkor elgondolkodik az ember azon, hogy az indifferens közönség, vagy legalábbis egy része, miért jár ilyen mulatókba. Talán hogy jól szórakozzon a buzikon? Ha ez így van, márpedig gyanítom, hogy a hetero látogatók egy részét ez motiválja, akkor a törzsközönség, mint látványosság szerepel. Vonzerő. Egy ketrec mögött kissé iszonyodva csodált csodabogár. A kíváncsiságának kielégítésére talán kéne szerződtetni olyan homoszexuálisokat, akik jópénzért mutatnák magukat és vonzanák a közönséget mint attrakció.

És itt megintcsak adja magát a válasz. Gettó ide, gettó oda, tolerancia ide, nyitottság oda, igenis szükség van csak és kizárólag meleg számára nyitvatartó bárókra is. Meg vegyes bárókra is, meg hetero bárókra is. Legyen választék, hogy én dönthessek, ne a körülmények. Hogy rajtam múljon, ezen az estén mennyire akarok intim lenni vagy nyitott a külvilág felé. Mennyire akarom odatartani sebezhető oldalamat idegeneknek.

Láner László

Sokszínű szépség

Egy gimi udvarán ülök, várok egy tanárno ismerősömmre. Pár percre magamra maradok, s rovom e sorok eredetijét egy folyós tollal. Írni kell, kiírni magamból az élményt... Gyönyörködtem ugyanis... Elgyönyörködtem a sulis folyosóján, a nagyszünet kavargásában a mai 16-18 éves fiúkban.

Olyan MÉLTÓSÁGTELJESEK, NEMESEK magas természetükkel, fejlett izomzatukkal, (újonnan megint) divatos, pazar, hatalmas hajkoronájukkal – mely mintha természetes, valódi angyalfrizura lenne, rafkós dauerral készül, és különféle árnyalatokra, sötétszókére, halovány barnára mossák be huncut samponokkal. A csodás hajzuhatagot olykor copffá fonják össze, ami már önmagában is megragadó látvány...

Szóval szépek, nemesek, atlétikusak, karcsúk, keccses mozgásúak, nem olyanok, mint mi voltunk, a hetvenes évek végének, a nyolcvanasok elejének tinije; csapzottak, nyugák, soha-hajjatnem-mosók, magunk szerkesztette csövesnadrágjainkban, idéltlen kockás, soha be nem tűrt flanell ingjeinkben... (Bár ez újabban szintén tinidivatnak tűnik, csak a farosok lettek márkásabbak.)

No persze... Ez még a Rambo-, Schwarzenegger-, Stallone-, Fitness-korszak előtt volt. Ezek a fiúk ma már ÖNMAGUKAT TALÁLJÁK KI, MEG VANNAK CSINÁLVA. Némelyikük mint-

ha a hetvenes évek poszterjeiről lépett volna ide közénk pajeszszal, mint Doors, vagy Hendrix, netán az Earth, Wind and Fire zenészei. Uralkodó és jellemző elem lett a SOKSZÍNŰSÉG, ki-halnak a monolit egyen-divatok...??)

Adnak magukra, a hajukra, a ruházatukra, a testükre. Divat a testedzés, a kocogás, a body-building, karate, otthoni tornagépek használata, és eredménye remekül látszik a nyúlánk kiskamaszkorból gömbölyödni, férfiasodni kezdő, nagyon komolyan ható, ám a világra szintén mint mi nagy szemekkel meredő tizenhatnyolcasokon.

Mégis oly elérhetetlenek számomra, itt, a huszonevéim között, pedig alig vagyok pár lépésnyire életkorban tőlük. Az övük mégis teljesen más világ... Talán az én félelmeim mindennek az oka (törvények, a bennem lévő felfogásbeli generációs szakadék), ki tudja...?

Nézni, nézegetni őket, azért remek szórakozás, utcán, strandon, a barátnőjükhöz bújva, vagy fiú társasággal hülyéskedve... Nekem ők az Adoniszaim, a Schwarzeneggereim, Chippendale-jeim itt, a kilencvenes évek Magyarországon...

Laca

EGY FÉRFI AZ ÁGYBÓL

A férfi bizalmasan az ágy szélére ült. Nem ismertem, mégis, mintha valahol találkoztunk volna. Nézem, ő engem, s hiába kutatom, nem találok szemének szavak nélkül is mondható közléseit. Mit akar? Talán megbánta, hogy eljött? Szólni kéne, mert ez a csend már kínos, mi több, félelmetes. Ott ül az ágy szélén egy szál alsónadrágban, és nem mozdul, nem szól. Csak néz. Szólni kéne, de valahogy nem jön ki a hangom.

– Mi van? – kérdezi mély basszus hangon és megcsuklik; kezét, mely jó nagy parasztkéz, szája elé teszi és köhögéscsillót csinál. De nem az. Ennél az embernél semmi sem az, ami?

– Mi van? – kérdezem vissza és mosolyogni próbálok, de mosolyom inkább hasonlít egy vicssorra.

– Van cigid? – kérdezi, és végre rám néz. Szép szeme van, barna, mélyen ülő, gondolkodó, melyben látszik az értelem, megcsillan, mint egy esőcsepp, ha rásüt a napsugár. Én csak értek ehhez!

Szó nélkül felkelek az ágyból, és meztelenül végigkoslatok a szobán. Egy kicsit röstellem, hogy ilyen kuplerájban fogadom ezt a férfit, aki valahogy más, mint a többi. Többet akar és semmit. Már megint ellentéte magának, nekem, nekünk.

Mikor nagyokat, mélyeket szíva kifújja a füstöt a plafon felé, s tekintete követi, dühös leszek, mert észreveszi a pókhálót. Észre vette, de nem szólt, csak mintha kissé elmosolyodott volna.

– Mire vársz? – kérdezem türelmetlenül.

– Sietsz? – és végre mosolyog rendesen. Szép az arca, a szája, jól áll neki a mosoly. A szeme is élénkebb lett.

Melle, mely szőrös, annyira, hogy szinte a nyakát is befedi a dús szőrzet, összenöve a szakállával, mozgásba lendül; mintha nehezen kapna levegőt. Lehet, hogy izgul?

Hirtelen eloltja a cigarettát, jól megnyomkodna a hamutartóban, majd elnyúlik az ágyon. Látom, hogy nadrágja, mely vékony és nem a legtisztább, egyre emelkedik. Hamarosan már úgy dagad, hogy majd szét pattan.

– Mért nem veszed le? – és kinyújtom a karomat, hogy megszabadítsam utolsó ruhadarabjától. Megfogja, és simogatni kezdi. Majd a másik kezével ledobja a nadrágját és már teljesen meztelenül fekszik, oldalára dőlve.

– Hogy akarsz?

– Ahogy te – feleli, s ebből látom, hogy nagyon kezdő. Általában tudják az emberek, hogy mit akarnak, ha igénybe vesznek. Megmondják, mit várnak el és hogyan. De ez még azt sem tudja, hogy mit akar. Zavarba jövök, pedig öreg róka vagyok a szakmában.

Jól tud simogatni, jólesik, ahogy ujjai végigzongoráznak karomon, és meleg kezébe fogja tenyerem, majd az arcomat. Két kezébe fogja arcomat és úgy néz. Melegem van. Ez érzéssel csinálja, mondom magamban és elérzékenyülök. Mennyivel más, mint a többi, mint az a múltkori durva alak. Olyan durva volt, hogy szégyelltem magam, helyette. Elfogott néha a kétségbeesés és a tudat, hogy mivé lettem. De most, most más volt! Ez szeretne szeretni! Ó, szeretni!

Hogy tud simogatni, ölelni, te jó ég! Karjaiba vesz, magához szorít és suttog a fülembe valamit, de nem értem, mit. Mégis jó hallani, kellemes muzsika. És ahogy megérint, ahogy rám néz, szinte elolvadok a gyönyörtől.

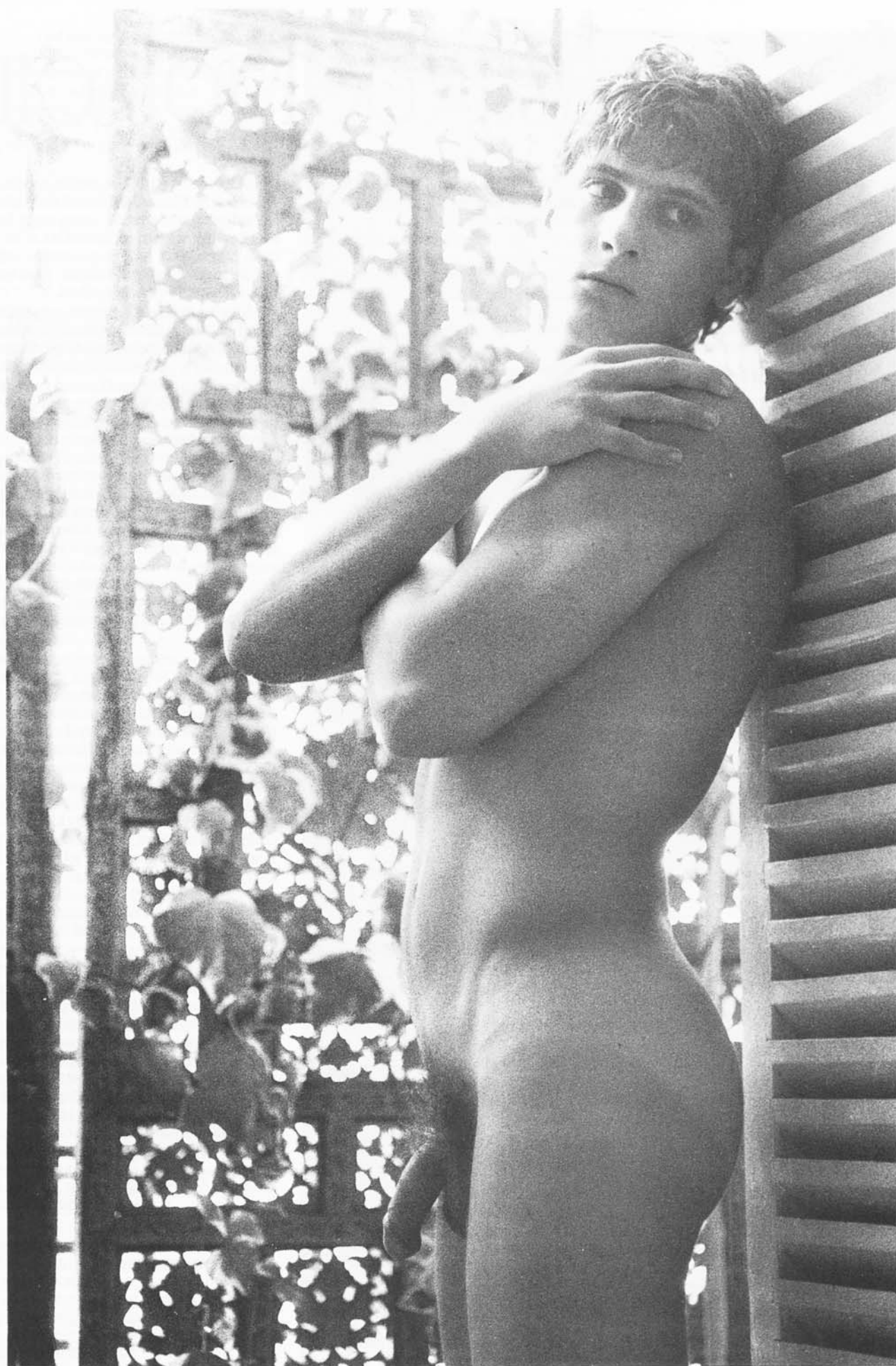
Jaj, hogy tud szeretni! Sikítani tudnék, de félek, megriasztom ezt a kedves embert. Inkább halgatok, s átadom magam a karjainak, ölelésének, sóhajainak. Magáévá tett és én örültem. Akartam, hogy elégedett legyen, és azt mondta, jó volt veled. Ennyi, nem több.

Amikor egymás mellett feküdtünk, s fejemet mellén pihentetem, nem szólt, csak nézett. Én sem szóltam, nem tudtam, mit mondjak, de annyi mindent szerettem volna elmesélni, mintha legalábbis a gyóntatószékben lennék.

Meséljek? – kérdeztem magamban, de hol kezdjem? Hol az a határ, amit elmondhatok és amit kimondhatok? Szavak nélküli szavak, újraértelmezve a szó jelentését, mely elkopott a mindennapi használatban.

Aztán elkezdtem, pedig nem akartam. Komolyan azt hittem, magamban beszélek, de valahogy kinyílt a szám és azt vettem észre, hogy a szavak hangosan, egyre hangosabban csattannak a falakon.

Makovics János

Meseországból jöttem

Valahányszor meleg témára terelődik a szó, én, a külföldi, suttogóra fogom. Elszégyellem magam. Beszélgetőpartnerem, montréalai barátom ugyanis fennhangon folytatja. Ő nem rühelli homoszexualitását. Ő egyáltalán nem restell a melegség(é)ről beszélni mások füle hallatára a távolsági buszon, a metróon, az utcán vagy akár baráti-családi körben. Ő a világ legtermészetesebb dolgaként éli meg homoszexualitását, noha nem is valamiféle ultraliberális értelmiségi, hanem nagyon is kispolgári, mi több, kelet-európai családból származik. Ősei Ukrajnából vándoroltak az Újvilágba, ő maga, sőt már édesanyja is Kanadában született. 15 éves kora óta dolgozik kistisztviselőként a vasútnál, nemrég kordedvezménnyel nyugdíjba küldték, aminek nagyon örült, mert így

több ideje maradt arra, hogy szenvedélyeinek (bélyeg- és papírpénzgyűjtés, levelezés, utazás) éljen.

Nicky a munkahelyén sem titkolta soha homoszexualitását, igaz, nem is fitogtatta. Ez soha nem volt téma közte és munkatársai között. Nyílt titok volt. De Nicky nem emlékszik olyan alkalomra, hogy valaha is bárki visszaélt volna vele. Legendákat tudna mesélni arról, hogy mik történtek a Canadian Pacific-nél - a raktárakban, magányos vasúti kocsikban - ahol korábban csak férfiak dolgoztak. De - mondja - mára a helyzet megváltozott. Az alkalmazottak közé nők is kerültek, a férfiak már konzolidáltabb körülmények között élnek (értsd: családosak), s a vasutat amúgy is visszafejlesztették.

Nicky szenvedélye most Ázsia, az egyetlen hely, ahol a fiatal fiúk - állítólag teljesen önzetlenül - még nagy becsben tartják a korosodó férfiakat is. Ha csak teheti, oda utazik, s heteket, hónapokat tölt el Indonéziában, Malájziában, két kedvenc országában.

Pedig Nicky sok lehetőséget találhatna odahaza, szülővárosában is. A melegeknek Kanadában általában nem sok okuk lehet a panaszra, különösen nem Québec-ben, a liberális, felszabadult szellemiségéről híres, francia gyökerű tartományban, ahol törvény védi a melegeket a diszkriminációtól. Nicky - noha gyűlöli a franciák állítólagos nacionalizmusát - szereti városát, Montréal sokszínűségét, lezserségét és például semmi pénzért nem költözne az unalmasnak, túlságosan konzervatívnak tartott Torontóba. (Egy kanadai vicc szerint egy montréalai vetélkedőn a következő díjakat osztották ki: 1. helyezett: egy hét Torontóban, 2. helyezett: 2 hét Torontóban, 3. helyezett: 3 hét Torontóban.)

Montréal a világ nagyon kevés Meleg Falujának (Gay Village) egyikével büszkélkedhet. A Sherbrook-St. Hubert-Papineau-René Levesque utcák határolta térséget tartja nyilván a város meleg negyedeként a helyi sajtó és a városi idegenforgalmi hatóságok által kiadott prospektus. S valóban, a negyedet átszelő főutcán, a Szt. Katalinon - főként a Szt. Timóteus utcától kezdődően - végeláthatatlan hosszúságban sorakoznak egymás mellett a jellegüket legkevésbé sem titkoló meleg intézmények, a diszkók, bárók, kocsimák, műsoros mulatók, vendéglők, szunák, videotékák, ruházati boltok, stb.

Már fényes nappal feltűnik, hogy a járókelők között ritkulnak a nők, a férfiak pedig majdnem mind rövidnadrágot. Egyesek még ennél is hiányosabb öltözképet viselnek. A város amúgy is fesztelen hangulata itt még jobban oldódik, a férfiak mind visszamosolyognak rád, s hamar megszokod, hogy itt nyugodtan megfordulhatsz egy fiú után az utcán (ó jaj, csak nehogy Pesten is megfedkezze magadról!). A presszók, pizzériák már kora este megtelnek jóképű fiatal férfiakkal, akik a kirakatüvegen vagy a teljesen nyitott portálon át kedves mosollyal nyugtázzák érdeklődő tekintetedet.

Vajon hogyan marad fenn egy nép, ahol ilyen sok a meleg? - tűnődik balgán a naív kelet-európai, aki hiába keres egy szabad helyet a számtalan meleg vendéglő valamelyikében. Majd betéved a Campusba (Egyetem?), ahol délután háromtól hajnali háromig tart a

nonstop férfisztriptíz. A különféle szépségideált, köztük a bodybuildinges fedezőként megtestesítő táncosok öt percenként váltják egymást. Két tánc közt egy szál semmiben vegyülnek el a vendégek közt és szívélyes társalgást folytatnak a magányosnak látszó fiúkkal.

Nikola, a Bulgáriából bevándorolt, kissé mackós táncos oroszul beavat a hely titkaiba. A táncosok öt dollárért (350 Ft) szívesen félrevonulnak a vendéggel egy szeparéba, ahol csak neki táncolnak. Gyorsuló szívveréssel tudom meg, hogy további öt dollárért akár meg is simogathatnám - deréktől felfelé - azt a csodálatos izompacsirtát, aki az imént lejtett el mellettem, szépségének teljes tudatában.

Csodálkozom, hogy a hely, ahol így sok látnivaló és potenciális élmény várja a melegeket, nincs zsúfolásig tele. Pedig belépőt sem szednek, helyett egy szőke álomhercegnek álcázott portás köszön és mosolyog rám belépéskor, abban a tévhitben hagyva, hogy az üdvözlés csupán személyemnek szól... A műsor ellenére az árak sem magasak, egy sör még négy dollárba sem kerül, a kötelezőnek látszó borralalóval együtt sem kóstál többet ötnél.

Később rájövök, hogy „a fiúk a Ranchen vannak”. Ez egy hatalmas, vadnyugati stílusban felépített, óriási teraszrendszerrel megtoldott kocsmakomplexum. Úgy látszik, ez a legfelkapottabb hely a Faluban: egy tüt nem lehet leejteni, továbbhaladni csak úgy tudsz, ha belefúrod magadat a férfítőmegbe. A vendégek túlnyomó többsége az észak-amerikai meleg szépségideálhoz látszik igazodni: nőies figurákat nem látok, szinte mindenki jól ápolt és jól öltözött, a legtöbben rövid hajat, bajszt, rövidnadrágot, vagy más férfias kellékeket viselnek.

A ranchen nyoma sincs a füstös éjszakai bárak elidegenedett magányának, minden asztalnál és söntésnél vidám férfikompániák társalognak. Csupa igazi hím között érzem magadat... Maradnék még, de szeretnék megismerni többet is a sok más, izgalmasnak látszó meleg hely közül.

Egyik kedvencem a Ranch-csel szomszédos Track, amely egy egész, többemeletes épületet foglal el a szó szoros értelmében a pincétől a padlásig. Belépőt itt sem kérnek, inni sem muszáj, ha az ember éppen nem szomjas, s egyetlen épületen belül válogathatsz a saját ízlésednek megfelelő szórakozóhelyek közül: a pincében van a gyenge megvilágítású, galériás diszkó, a földszinten egy szérűszerű kocsmá, játékkerem, üvegezett terasz, főntebb biliárdterem, nyitott terasz, bár, folyosók, még főntebb bőrös kerengő, bárak és teraszok, függőfolyosók, rejtett zugok. Az egész egy áttekinthetetlen labirintus, melyben akár órák hosszat tekereghetek.

Amszterdam, az európai meleg főváros vidéki porfészeknek tűnik Montré-

alhoz képest, ahol a franciás könnyedség szerencsésen ötvöződik az angol-szász férfiassággal.

A paradicsomi állapotokat persze időnként itt is incidensek zavarják meg. A Meleg Faluban például épp egy kéjgyilkos szedi áldozatait. Az elmúlt pár évben öt meleget gyilkolt meg. Épp most írja az újság, hogy elfogtak egy gyanúsítottat, egy 22 éves fiatalembert. Nicky barátom úgy gondolja, hogy az ő egyik barátját, egy pedagógust is ez a sorozatgyilkos (serial killer) ölte meg tavaly ilyenkor. Addig is, míg a tettest sikerül végleg kézre keríteni, a rendőrség azt tanácsolja a melegeknek, hogy ha megismerkednek valakivel és hazaviszik, előbb mutassák be egy harmadik személynek.

Botrány a város közepén fekvő Lafontaine parkban is: bőrfejúek rátámadtak egy melegre, s mikor egy szolgálaton kívüli rendőr a védelmére sietett, azt verték össze.

A meleg aktivisták szerint egyre szaporodnak a melegeket ért támadások és tehetetlenséggel vádolják a rendőrséget, amely elismeri, hogy nehéz felépíteni a bőrfejúek bandái ellen: nem lehet letartóztatni valakit azért, mert egy bizonyos csoporthoz tartozik, s azt sem lehet megtiltani nekik, hogy a parkokban tartózkodjanak. Mindenesetre a rendőrség nem tűnik teljesen tétlennek: plakát- és televíziós hirdetéseken hívja fel a lakosság figyelmét, hogy nem a homoszexualitás a bűn, hanem a „buziverés”.

Nicky rokonai és heteroszexuális barátai egy alkalommal szűklátókörűnek nevezik Québec-et, s azt mondják, e téren példát vehetne Svédországtól. Elképdelemre elmagyarázzák: „Nem mindig volt ilyen toleráns, felszabadult a légkör. Egy-két évtizede még e tájon is nagyon konzervatív erkölcsök uralkodtak. Az elmúlt években azonban semmivé enyészett a valaha nagyhatalmú egyházak befolyása.”

Tehát a lelkek felszabadulhattak. Magam is tapasztaltam, hogy a helyi újságok gyakran foglalkoznak melegeket érintő témákkal és kivétel nélkül a teljes objektivitás hangján írnak a homoszexualitásról; a melegek nem csak a bűnügyi krónikákban és a bulvárlapok ironizáló cikkekéskeiben és glosszáiban szerepelnek. (Az egyik újság külön felhívja olvasói figyelmét, jelezzék, ha elfogultnak, bárkivel szemben sértőnek érznek valamely cikket. Bárcsak a magyar lapok is követnék ezt a példát...!) Québecben ma már kevés olyan meleg él, aki titkolja nemi hovatartozását.

Persze a melegek sem tétlenkednek: a nagy példányszámú lapokban fizetett hirdetéseket folytatnak „népnevelést”: „Jog a szeretethez. Melegnek lenni sem nem képzet, sem nem előítélet. A melegek mindenekelőtt emberek, akiknek jogaik, érzelmeik és szükségleteik vannak. Férfiak, akik úgy döntöttek, hogy félelem és büntetés nélkül élnek” - olvastam a Séro Zéro egyesület kétnyelvű felhívását.

Béla

Másság a könyvtárban

A hatvanas évek elejétől kezdve a nyugati országokban egyre több kiadó specializálódott a „más” irodalom kiadására. A nyugati országok (elsősorban az USA) közkönyvtárai hamar felismerték az effajta irodalom iránti igényt. Nem zárkóztak el azok könyvtári beszerzésétől, noha – mint a könyvtári szakirodalom és egyéb vizsgálatok mutatják – az anyag rendelkezésre bocsátásakor (akár helybenhasználat, akár kölcsönzés esetében) előfordul a cenzúrázás. Ennek ellenére azt mondhatjuk, hogy az ottani könyvtárak liberálisak a kérdésben, mert sehol nem tapasztalni merev elzárkózást a kiadványok beszerzése előtt. Ez köszönhető annak is, hogy ők már régóta „tudják”, a könyvtár elsősorban szolgáltató intézmény, hiszen az adófizetők pénzéből tartják fenn.

A nyugati országokban főleg a felsőoktatási könyvtárakban és a közkönyvtárakban találjuk meg a homoszexuális irodalmat (értve ez alatt a felvilágosító műveket, történelmi aspektusból vizsgálódó irodalmat, magazinokat, stb.) Az egyetemi könyvtárak például azért szentelnek figyelmet e művek beszerzésére, mert szinte minden intézményben működik a Gay Liberation Front szervezete, másrészt a pszichológia, illetve szociológia tanszékek évről évre indítanak mássággal foglalkozó kurzusokat és speciálkollégiumokat.

Figyelemre méltó, hogy az amerikai nemzeti könyvtár, a Library of Congress a másságot részletező tárgyszavakkal jellemzi (pl. Adoption by gay men and lesbians, Gay and lesbian rights, Gay and lesbian studies, Gay artists, Gay authors, Gay baths, Gay detectives, Gay Holocaust, Gay literature, stb.) ami arra is utal, hogy a téma irodalma milyen óriási és sokféle.

A könyvtárak nem zárkóznak el a nem nyomtatott formák beszerzésétől sem (pl. videofilmek), gyakorta jelentetnek meg a témával kapcsolatos bibliográfiákat és fil-

mográfákat is (ez utóbbira például Hermann J. Huber: Gewalt und Leidenschaft. Homosexualität in Film und Video című munkáját említhetjük meg, ami 1984-ben jelent meg a berlini Gmündernél). Jelentős, hogy az USA-ban az amerikai könyvtárosegyesület keretén belül létrejött egy homoszexualitással és leszbikus szerelemmel foglalkozó könyvtáros csoport (The American Library Association's Gay and Lesbian Task Force), több kiadványt is megjelentetett. Mint e lap is már hírül adta, Amsterdamban működik egy kizárólag homoszexualitással foglalkozó könyvtár Homodok néven.

Sajnos Magyarországon nem ilyen jó a helyzet. A magyar homoszexualitással foglalkozó anyagot elsősorban azokban a könyvtárakban találjuk meg, amelyek kötelempéldányt kapnak (pl. Országos Széchenyi könyvtár, debreceni KLTE Könyvtára, szombathelyi Berzsenyi Dániel Megyei Könyvtár, stb.). E könyvtárakban a MÁSOK számai is megtalálhatók. A Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár szép törekvése, hogy a legalapvetőbb külföldi anyagot – pénze függvényében – beszerezze. A helyzetképet egyébként jellemzi, hogy egy 1980-ban megjelent, budapesti kiadású bibliográfia a „deviáns jelenségek” címszó alá sorolta a homoszexualitást.

Lehetséges, hogy a változás szele hozzánk is elérkezett, mert mint tudomásunkra jutott, az egyik vidéki könyvtár vezetője a szexanyagok könyvtári vonatkozásairól írt tanulmányt, s ez több vonatkozásban is érinti a másság könyvtári ellátását. Ugyanitt készül egy szexbibliográfia is, ami szintén sok értékes magyar és külföldi könyv, cikk regisztrálására törekszik. Megjelenésükkor tudósítani fogunk mindkettőről.

Cz.Z.

Vándor-Mások

Augusztus 15., vasárnap

Találkozás: 8 óra 10-ig Budapest Nyugati pályaudvaron a „nyitott” városban. (A Nyugati-ból indulók kivételével mindenki előre váltson menetjegyet Zebegény állomásig.)

Útvonal: Zebegény (Szőnyi Múzeum) - Csizmadia-völgy - Köves mező - Gubacsi hálás - Zamenhof-kilátó - Kismaros (fürdés a Dunában).

Táv: 11,5 km

Szint: 330 m

Költségek teljes áron: (végig vonattal) 274 Ft

Érkezés (kismarosi időzés nélkül legkorábban): kb. 15 óra 15-re a Nyugati-ba.

Szeptember 19., vasárnap

Találkozás: 8 óra 10-ig Budapest Nyugati pályaudvaron a „nyitott” városban (amelyet a 7. vágány végénél találsz). A Nyugati-ból indulók kivételével mindenki előre váltson menetjegyet Kismaros állomásig.

Útvonal: Kismaros - Gál-hegy - Kóspallag - Nagy Sas-hegy (608 m) - Kopasz-hegy - Mária-nosztra (templom).

Táv: 19,5 km

Szint: 800 m

Költségek teljes áron: (vonat 308 + autóbusz 32 =) 340 Ft

Érkezés: 19 óra 15-re a Nyugati-ba.

Október 24., vasárnap

Találkozás: 7 óra 10-ig Budapest Nyugati pályaudvaron a „nyitott” városban. (A Nyugati-ból indulók kivételével mindenki előre váltson menetjegyet Szob állomásig.)

Útvonal: Márianosztra - Nagyirtápuszta - Kisirtápuszta - Vasedény kulcsosház - Templom-völgy - Salgóvár (715m) - Ökör-órom - Perőcsény.

Táv: 19 km

Szint: 830 m

Költségek teljes áron: (vonat 376 + autóbusz 136 =) 512 Ft

Érkezés: 19 óra 15-re a Nyugati-ba.

Figyelem! A túrákon általában van rövidítési lehetőség is. **Gazsi**

Vidám vikend

A februári szárligeti sikeres „Hosszú hétvége” szervezője újabb programajánlattal áll elő:

1993. október 15-17. között a Bakonyba, Vinyére invitálja az érdeklődőket.

A helyszínen néhányan terepszemlét tartottak, ahol a benyomások alapján az a vélemény alakult ki, hogy a kiválasztott házak a legkényesebb ízlésnek is megfelelnek.

Egymás mellett lévő telken két üdülőt választottak ki, számítva a nagy érdeklődésre. A házak központi fűtésesek, konyhával, fürdőszobával, vécével ellátottak. A hétvége résztvevői kilépve a házból máris az erdőben találhatják magukat. Igazán ideális hely egy „Vidám vikend” eltöltéséhez.

Vinye a Cuha-patak völgyében található, a közelében lévő (2 km) nagyobb, ismertebb település Bakonyszentlászló.

Megközelíthető közvetlenül az M 1-es és az M 7-es felől is, illetve vonattal Győr és Veszprém irányából.

A Vidám vikend tervezett programja:

Az érkezés napján hangulatteremtő összeszoktatás. A második napon könnyű (szint nélküli) kirándulás – séta a Cuha-patak völgyében. Vacsora után vidám játékos este készülhetnek a résztvevők.

A könnyű szórakozást, kikapcsolódást ígérő program részvételi díja: 1300 forint.

Amennyiben az érdeklődésedet sikerült felkelteni és jelentkeznél, akkor írd a MÁSOK címére (1461 Budapest, Pf. 388) Vidám vikend jellegre, legkésőbb szeptember 10-ig. (Amennyiben igényled a hűsnélküli étkezést, azt is jelezd jelentkezésedkor.) Ezt követően részletesebb tájékoztatást kapsz a programról, a megközelítési lehetőségekről s a részvételi díj befizetési határidejéről.

Szeretettel várja a régi és az új MÁSOK jelentkezését:

Kálmán

Olvasói levelek * Olvasói levelek * Olvasói levelek * Olvasói levelek * Olvasói levelek

Tisztelt Szerkesztőség, Kedves Mások!

Kb. egy évvel ezelőtt írtam nektek. Kissé kritikusan hiányoltam akkor a bővebb kulturális információt és irodalmi színezetet a lapból, felémítve, hogy egy érdekvédelmi folyóiratnak a budapesti szórakozóhelyek rendszeres vagy kevésbé rendszeres működése mellett bővebb teret kaphatna egy-egy új film- és színházbe-mutató, egy jó (vagy kevésbé értékes) könyv ismertetése, stb., persze elsősorban a rólunk és nekünk szóló alkotásokból. Nos nagy megelégedéssel és örömmel tapasztalom az ez-úton megindult fejlődést. Hígyjétek el, nagy szükség van erre is, hiszen sokaknak valójá-ban csak ez a módja kínálkozik a tájékozódás-ra.

Talán a későbbiekben rendszeressé válhat az is, hogy megjelenik – rövid ismertetés kere-tében – egy-egy meleg művész, író, gondolko-dó, zenész, stb. életútja, pályája, főbb művei bemutatása. (Mint például a legelső legális számban Andy Warhol, de sorolhatnám a jó példákat.)

Egy ötlet: biztosan nem lenne érdektelen kö-zösen az olvasókkal összeállítani és közreadni egy meleg bibliográfiát, amely a rólunk, ne-künk, vagy értünk szóló alkotásokat tartalmazná, ami Magyarországon, magyarul napvilágot látott, vagy a nagyon közeli jövőben megjele-nik. Gondolok itt a szépirodalomtól az esszén és szociográfián keresztül egészen az orvosi, pszichológiai, filozófiai művekig.

Ha tetszik az ötlet, én elindítanám a sort az általam ismert, olvasott könyvekkel, minősítés nélkül:

Regények, novellák

J.C.Oates: Átdatlan szerelmek

J.Baldvin: Giovanni szobája

A.Gide: Ha el nem hal a mag

R.Musil: Törless iskolaévei

B.Gifford: Tálkép utazóval

M.Yuiko: Egy maszk vallomása

St.Zweig: Érzések zűrzavara

R.Peyrefitte: Különleges barátságok

C.McCullers: Egy arany szem tükrében

H.Selby: Az utolsó letérő Brooklyn felé

W.Burroughs: Meztelen ebéd

W.Goyan: Arcadio

G.Apollinaire: Tizenegyezer vessző

Géczy János: Kezét reá tevő, hogy lásson

Dobai Péter: A birodalom ezredese

Zsolmár János: Hibiszkusz herceg

Költészet

K.P.Kavafisz: Versek

Michelangelo B.: Versei

Sappho: Fennmaradt verse és töredékei

A.Ginsberg: Leples bitang

A.Ginsberg: Május királya

W.Whittman: Versei

Faludi György: Test és lélek

Életrajz, önéletrajz

Virginia Wolf: Napló

R.Payne: Caravaggio élete

W.Gombrovicz: Transzatlantia

W.Gombrovicz: Ferdynurke

Faludi György: Pokolbéli víg napjaim

J.Genet: A tolvaj naplója

Rick Sky: Freddie Mercury

Esszé, tanulmány, szociográfia, filozófia, pszichológia, egyéb

Tr.Capote: Gyönyörű gyermek

De Sade: A szodoma 120 napja

D.Fernandez: Ganimédész elrablása (kiadás alatt)

H.Sobota: A kurvapeccer

J.Boisson: A rózsaszín háromszög

Géczy János: Vadnarancsok II.

Martinkó Károly: Homoszexuális gyilkosok (homoszexuális ellenes, gyűlölet keltő)

Dr. Erdős László: Furcsa párok

Dr. Pál György: A homoszexuális probléma modern megvilágításban

Fejed Benő: Én és az AIDS

Platon: Lakoma

O.Weininger: Nem és jellem

Hát hirtelen ennyit sikerült összeszednem, a sor bizonyára folytatható. Ha érdemesnek találjátok, folytassuk együtt.

Minden jót kívánva üdvözlöm a stábot:

M. L. Z.

Kedves M. L. Z.!

Olyannyira jónak találjuk az ötleted, hogy nyomban mi is hozzáfűzünk egy másik listát és természetesen várjuk olvasóinktól a további ki-gészítéseket:

BOCCACCIO - több kiadás

CARPENTIER, Alejo: Barokk zene. Magve-tő, 1977. - meleg vonatkozások

CHAUCER, Geoffrey: Canterbury mesék. Európa, 1987. - meleg vonatkozások

MANN, Klaus: Fordulópont. Európa, 1987. - meleg vonatkozások, meleg szerző

Kedves Szerkesztők!

Rendszeres és lelkes olvasója va-gyok a MÁSOK-nak, ezért bánanak a tartalmában vagy helyesírásában esett szeplők, mint pl. kedves költőm-nek Kavafisznak pontatlan idézése néhány hónapja.

Most a júliusi szám tárgyi tévedésé-re szeretném a figyelmüket felhívni. „Cattani is bemelegszik”. Az említett film 1991 decemberében szerepelt pár hétig a Tivoli mozi műsorában a Nagymező utcában, a címe: Örökre Mery. Michéle Placidó valóban egy ta-nárt alakít, fiatalokú bűnözők nevelő-intézetében, de nem homoszexuálist. A csókra valóban sor kerül közte és a beléje szerelmes tanítványa között, de csak azért, hogy bebizonyítsa, nem a homoszexualitástól és a fiútól fél – mint ahogy a fiú állítja –, hanem

RIMBAUD, Arthur: Napfény és hús. Koz-mosz könyvek, 1989.

MARÓTI Lajos: A kolostor. Szépirodalmi, 1979.

VARGAS LLOSA, Mario: Pantaleón és a hölgyvendégek. Magvető, 1977.

VERLAINE, Paul válogatott versei. Magyar Helikon, 1979.

WALTARI, Mika: Mikael Hakim. Európa, 1967. - sok észak-afrikai meleg vonatkozás, XV. szdi háremes környezetben...

WHITMAN, Walt: Fűszálak

WILDE, Oscar: Dorian Gray arcképe - szá-mos kiadás

ÖRKÉNY István: Kedd - novella a Búcsú c. kötetben, Szépirodalmi, 1989. -

T. PETRONIUS Arbiter: Satyricon. Bibliothe-ca Classica, Magyar Helikon, 1972.

LUKIANOSZ összes művei. I-II. Bibl. Classi-ca, Magyar Helikon, 1974.

SUETONIUS: A caesarok élete. Bibl. Class., Magyar Helikon, 1975.

PLATÓN, I-III.

MANN, Thomas: Halál Velencében. Tonio Kröger. - különböző kiadások

HESSE, Hermann: Narziss és Goldmund. Európa, 1977. - meleg "iz"

ISHERWOOD, Christopher: Isten veled, Ber-lin. Európa, 1972. - vő.: Kabaré!

CHEEVER, John: A Falconer. Mod. Könyvtár 529, Európa, 1986.

DELBLANC, Sven: Heréltek. Mod. Könyvtár 344, Európa, 1977. - meleg vonatk.

ENQUIST, Per Olov: A tribádok éjszakája. Mod. Könyvtár 365, Európa, 1978 -

ANDRZEJEWSKI, Jerzy: A Paradicsom ka-pui. Kisregény, a Jő, hegyeken szökellve c. kö-tetben. Európa Zsebkönyvek, 1978.

COCTEAU, Jean: Három kisregény. Európa Zsebkönyvek, 1985.

egyszerűen csak nem úgy érez, mint ő.

A film bemutatója sajnos teljesen visszhangtalan volt, egyetlen ismerte-tőt vagy kritikát sem olvastam róla, pedig nagyon jó film, igaz, nem a szó-rakoztató fajtaból. Mindössze a me-leg és transzvesztita tanítványt játszó Claudio Amendole fényképe jelent meg a Filmvilágban, a mai olasz film helyzetéről szóló írás keretében.

Továbbra is maradok hű olvasójuk:
W.D.

Kedves W.D.!

Köszönjük, hogy kiigazította a téve-sen megjelent hírt. Szeretnénk, ha to-vábbra is kritikus olvasónk maradna és gyomlálgatná – reméljük egyre rit-kábbá váló – hibáinkat.

Olvasói levelek * Olvasói levelek * Olvasói levelek * Olvasói levelek * Olvasói levelek

Amiről nem beszélünk az nincs

Megszületett a régóta várt döntés: a jövőben az Egyesült Államok hadseregében szolgálhatnak meleg is.

A bejelentést Bill Clinton amerikai elnök július 19-én tette a nemzeti védelmi egyetemén tartott beszédében. A rendeletet végül is Les Aspin védelmi miniszter kompromisszumos javaslata alapján a „nem kérdezzük, maguk se szóljanak róla”-formában fogadták el. Ez átmenetet képez a liberális elnöki felvetés és a betonkemény, ókonzervatív Vezérkari Főnökök Egyesített Bizottságának tiltó álláspontja között, mely szerint a homoszexuálisok ezentúl katonáskodhatnak, ha sem nyilvánosan, sem magánbeszélgetésekben nem tesznek említést szexuális irányultságukról. A katonai szabályzatot úgy írják majd át, hogy az ne a homoszexualitást, hanem a homoszexuális magaviseletet tiltsa csupán.

A csak hivatásosokból álló fegyveres erőknél ezentúl nem kérdezik meg a szolgálatra jelentkezéskor, hogy milyen a szexuális beállítottságuk, de ha homoszexualitásuknak a szolgálat során

tanújelét adják, fegyelmi eljárás indulhat ellenük. Ez például azt jelenti, hogy a katona elmehet meleg diszkóba, de ott nem táncolhat, vagy sétálhat kéz a kézben egy azonos neművel.

A katonai vezetés, élén Colin Powell tábornokkal, az egyesített vezérkar főnökével az utolsó percig ellenezte, hogy Clinton elnök választási ígéretét valóra váltva eltörölje a tilalmat. Eddig homoszexuálist nem vettek fel a hadseregbe és ha valakiről ez irányú beállítottsága kiderült, azonnal leszerelték.

Az elnök döntésének támogatói úgy érveltek, közismert, hogy homokosok ezrei szolgálnak a fegyveres erőknél, mégpedig kitűnően. Nemiségük semmiképpen nem érinti katonai erényeiket.

A megkülönböztetés ellen küzdők, köztük homoszexuális kongresszusi képviselők élesen bírálják Clintont a kompromisszum miatt. Véleményük szerint az elnöknek ki kellett volna állnia a teljes jogegyenlőség mellett, még akkor is, ha a törvényhozás leszavazza.

Bécs-Budapest: 93 májusában az Amnesty International demonstrációt szervezett a magyar délszláv határon. Cél: a háború elleni tiltakozás. A megmozduláson részt vett a nemzetközi homoszexuális és leszbikus szervezet (ILGA) több tucat tagja. A rendezvény záró aktusaként szedgeten a háború áldozatainak emlékére koszorúkat és virágokat dobta a Tisza vízébe, majd egy parkban nagy gyűlést tartottak, melyen megjelent Göncz Árpád köztársasági elnök személyes képviselője is. Ugyanitt beszédet mondott több magyarországi zsidó és cigány szervezet vezetője.

Bécs: Az 1994-es esztendő Ausztiában a kisebbségek éve lesz. Az előkészületek már megtörténtek; a hírek szerint több mint ötven etnikai, szociális, vallási és szexuális csoportosulás jelentette be, hogy nemcsak támogatja, de teljes egészében azonosul is a rendezvénysorozattal. Arról egyelőre még nem hallani, hogy a ma-

gyar homoszexuális illetve a nálunk élő etnikai, kisebbségi szervezeteknek szándékában áll-e bekapcsolni a programokba.

Salzburg-Bécs: osztrák homoszexuális fiatalok új szervezetet hoztak létre QUEERLING néven. Első találkozásukra Salzburgban került sor áprilisban, második rendezvényüknek pedig a bécsi HOSI-központ adott otthont július 3-án. A fiatalok célja, hogy bekapcsolódva az Osztrák Ifjúsági Szervezetek Szövetségébe, ott határozottabban érvényesítsék a homoszexuálisok jogait, illetve hangsúlyosabbá tegyék jelenlétüket a politikai és kulturális életben.

Kávét kotonnal, Monsieur?

Idén, a francia Riviera kávéházainak látogatói a szokásos kávéjuk mellé koton is rendelhetnek. A nemzeti AIDS-ellenes kampány keretében a nyáron egymillió óvszert osztanak szét a Földközi-tenger francia homokpartjának 200 kávéházában, strand-bárjában és diszkójában.

Hogy hogyan kaphat valaki a feketéje mellé kondomot? Kérjen a pincértől egy café Branche-ot (kapcsolt kávé) és máris hozzák az óvszert az italunkkal együtt.

A MÁSOK MEGVÁSÁROLHATÓ:

BUDAPESTEN: a Mystery bárban (V., Nagysándor József utca 3.), a Darling bárban (V., Szép utca 1.), az Alkatraz night clubban (IX., Ipar utca 1.), a Club 93-ban (VIII., Vas utca 2.).

A Rácz Fürdő büféjében.
A Szent István körút és a Sallai Imre utca sarkán, a posta előtti könyvtárban, ezentúl a szexlapokat is árusító üzletekben, a VII., Dob utca 17-ben), az V., Károly körút 14-ben.

Az Intim Lapüzlet és Videotéka, amelyek a VII. kerületi Dob utca 17-ben lévő szexshopot üzemelteti, a Nyugati Pályaudvar Nyugat Áruházában, az Erősz Szexshopban; továbbá a VIII. kerületi Rákóczi út 69. szám alatt, közel a Keleti pályaudvarhoz, a Vénusz Lapüzlet-CD Centerben is árusítja a MÁSOK-at. A cégnek van még egy Intim Csomagküldő Szolgálat is, ennek címe: 1367 Budapest, Pf. 26. Nem csak a Dob utcai üzletükben, hanem a felsorolt többi helyen is kapható a MÁSOK aktuális számain kívül az eddig megjelent lapjaink teljes sorozata.

Budapesten húsz nagyobb utcai újságárusító helyen is kapható a MÁSOK: Párizsi udvar, Váci u. 10., Petőfi S. u. 17., Kigó u. aluljáró, Déli pu. lapüzlet, Marx tér üzlet, Baross tér üzlet, Skála Áruház, Bajcsy-Zsilinszky út 76., Nagyvárad tér metró, Kálvin tér 1., Újpesti aluljáró, Szabadsajtó út 6., Batthyány tér metró, Flórián Áruház, Kispesti Centrum áruház, Szt. István krt. 25., Újpest, Titó u. hírlapbolt, Hegedűs Gy. u. lapüzlet, Mexikói út, hírlapbolt.

Kapható még a MÁSOK a Katalizátor Iroda könyvesboltjaiban és könyvárusítóhelyein: VIII., Krúdy Gy. u. 4., az Egyetemi Szinpadon (V., Szerb u. 21-23); Örökmozgó-Katalizátor könyvesboltban (VII., Erzsébet krt. 39.). Művész mozi-könyvespult (VI., Teréz krt. 30.), utcai standjaiknál Krisztina krt.-Csaba u. sark, Magyar Jakobinusok tere-Alkotás u. sark, Möriz Zs. körtér (Gomba); * az Alternatív Háló segítségével a XIII., Forgách u. 18-ban; * a Faragó & Stahorszky kiadó terjesztésében a központi üzletükben az V., Veres Pálné utca 30. szám alatt, és IX., Mátyás u. 5/b.

VIDÉKEN: BAJA, Kunfi Zs. u. 1. hírlappavilon; BÉKÉS, Széchenyi tér 8., pavilon; BÉKÉSCSABA, Andrassy u. 67. hírlapbolt; * DBRECEK, Csapó utca 100. hírlapüzlet; * DOMBÓVÁR, Hunyadi téri hírlappavilon; * DUNAJVÁROS, Dózsa György utca 3. hírlapárus; * EGER, Felner Jakab út 1. hírlapüzlet, Széchenyi utca 20. hírlapbolt; * ESZTERGOM, Rákóczi tér 1. hírlappavilon; * GYÖNGYÖS, Kossuth utca 4. hírlapüzlet; * GYÖR, Hermann Ottó utcai vásárcsarnok; * HATVAN, Horváth Mihály utca 5. hírlappavilon; * HÖDMEZŐVÁSÁRHELY, Andrassy utca 10-12. hírlapbolt; * KAPOSVÁR, Fő utca 23. hírlapüzlet; * KECSKEMÉT, Petőfi Sándor utca 16. hírlapbolt; * KESZTHELY, Fő téri hírlappavilon; * KISKUNHALAS, Mátyás tér 4. Platán Hírlapbolt; * KOMÁROM, vasútállomás; KOMLÓ postahivatali árus; * MISKOLC, Ady Endre u. Hungária biztosító, Andrassy utcai hírlappavilon, Árpád utca 2. szolgáltatóház, Árpád utca 46. hírlapüzlet, Kiss Táborkor utca 30. hírlapüzlet, Széchenyi utca 6. hírlapüzlet, Szemere utca 2. hírlappavilon, Szent György utca 23. hírlappavilon; * MOSONMAGYARÓVÁR, Kormos lakótelepi hírlapbolt; * NAGYKANIZSA, Lenin utca 1. hírlapüzlet; * ÓZD, Gyűjtő utcai sark, IV. utca 7., Vasvári utca Centrum Áruház; * PÉCS, Főpályaudvar, Lenin tér hírlappavilon; * SALGÓTÁRJÁN, Erzsébet téri hírlapbolt; * SÁROSPATAK, MAV utasállító, Rákóczi u. 47., Zrínyi u. 38.; * SIÓFOK, Fő téri hírlapüzlet; * SOPRON, Széchenyi téri hírlapbolt; * SZEGED, Kárász utcai hírlapbolt; * SZÉKESFEHÉRVÁR, Benke Ferenc út 25/a és Fő utca 9.; * SZOLNOK, Kossuth L. utca 18 és Ságvári krt. 59. hírlappavilon; * SZOMBATHELY, posta előtti hírlapárus, Hefele utca, Kőszegi utcai hírlapbolt; * TATABÁNYA, Ságvári E. utca 3., hírlappavilon; * VÁC, Széchenyi utcai hírlapbolt; * VESZPRÉM, Kossuth utcai hírlapbolt; * ZALAEGERSZEG, Kossuth utca 32., hírlapüzlet;

Lapunk a szerkesztőség címen: (1461 Budapest, Pf. 388) is megrendelhető. Aki rózsaszínű postautalványon fizet elő a MÁSOK-ra, erre a címre küldje el az újság (plusz a postaköltséget) árt. Továbbra is érvényes kedvezményünk: aki fél évre, vagy annál hosszabb időre fizet elő lapunkra, annak postaköltségét magunkra vállaljuk.

MÁSOK

1461 BUDAPEST, Pf. 388

HU ISSN 1215-0134
Információs, érdekvédelmi, kulturális folyóirat.
A Lambda Budapest Baráti Társaság kiadványa.
Megjelenik havonta, a G. Kiadó gondozásában.

Főszerkesztő: Takács B. Gábor
Készül:
a Faragó & Stahorszky kiadó nyomdájában.

LAPZÁRTA

Kedves szerzőink!
Emlékeztetjük:
Lapzártánk mindig 10-én,
és nem két, nem három
és nem tíz nappal később van.

